

சுவிசேஷப் பிரசங்கத்தின் வொடக்கமும் அதன் நிறைவும் [2:14-36]

சில நேரங்களில் நாம், “முதல் சுவிசேஷப் பிரசங்கத்தைப் பேதுரு பிரசங்கித்தார்” என்று கூறுகிறோம். அந்தக் கூற்று தகுதியாக்கப்படத் தேவையாய் உள்ளது. “சுவிசேஷம்” (gospel) என்ற வார்த்தை “நற்செய்தி” என்று பொருள்படும். மத்தேயு, மாற்கு, லூக்கா மற்றும் யோவான் ஆகியோரின் நூல்கள் “சுவிசேஷ நூல்கள்” என்று அறியப்படுகின்றன (மாற். 1:1ஐக் கவனிக்கவும்); அதாவது, அவைகள் இயேசுவின் வாழ்வு மற்றும் ஊழியம்பற்றிய நல்ல செய்திகளைக் கூறுகின்றன. இயேசுவின் பிறப்பு “நற்செய்தி” என்று அழைக்கப்பட்டது (லூக். 2:10; KJV யில் இது “மகிழ்ச்சி அலைகள்” என்றுள்ளது). இயேசு தமது சொந்த ஊழியத்தை ஆரம்பித்தபோது, அவர் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார் (லூக். 4:18; மேலும், மத். 11:5; லூக். 7:22; 9:6; 20:1 இவற்றையும் காணவும்), குறிப்பாக அவர் “ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தை” பிரசங்கித்தார் (மத். 4:23; மேலும் 9:35; 24:14; மாற். 1:14, 15 இவற்றையும் காணவும்). பரலோக ராஜ்யம் “சமீபமாயிற்று” என்ற நற்செய்தியை அவர் பிரசங்கித்தார் (மத். 4:17).

அப். 2க்கு முன்னதாகவே, “சுவிசேஷம்” மற்றும் “சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தல்” என்பவைகளுக்கு அநேகக் குறிப்புகள் காணப்படுவதால், பேதுரு முதன்முதலாக சுவிசேஷத்தை அதன் நிறைவுடன் பிரசங்கித்தார் என்று சொல்வது இன்னும் சிறந்ததாகும். 1 கொரி. 15:1-4ல் பவுல், சுவிசேஷச் செய்தியின் மையப் பகுதியாக கிறிஸ்துவின் மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவை உள்ளதாகப் போதித்தார். இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் வரைக்கும், இந்த மாபெரும் சத்தியம் அதன்

முழு நிறைவுடன் போதிக்கப்படக் கூடாதிருந்தது. அப். 2:14-36ல் பேதுரு இதை முதன்முறையாக நிறைவேற்றினார்.

மத்தேயு 16ல் பேதுரு, கிறிஸ்துவைப்பற்றிய தமது அறிக்கையைச் செய்தபோது, பேதுருவுக்கு இப்பிரசங்கம் செய்ய வாய்ப்பளிக்கப்படும் என்று இயேசு வாக்குத்தத்தம் செய்தார். பேதுருவை உங்கள் சிந்தனையில் உருவகப்படுத்துங்கள்: அவர் ஒரு பெரிய மனிதராக இருந்து, தமக்கு முன் உள்ள திறந்த வாசலை நோக்கி, நேராக, உயரமாக நின்று, கூட்டம் அமர்ந்திருக்கக் காத்திருந்து, எல்லாவற்றிலும் மாபெரும் பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கிக்கக் காத்திருந்தார். சில வாரங்களுக்கு முன்பு, அவர் இயேசுவை மறுதலித்திருந்தார்; இப்பொழுதோ, அவரைப்பற்றி அறிவிக்கவிருந்தார்!

பேதுருவின் வார்த்தைகளை நீங்கள் பலமுறை கேட்டிருக்கலாம், ஆனால் இதுதான் முதல்முறை என்பதுபோல இப்பொழுது கேளுங்கள். “முதல் சவிசேஷப் பிரசங்கம்” என்பது ஒரு தலை சிறந்த படைப்பாகும்; எண்ணிமுடியாத குற்றத்தை, எண்ணிமுடியாத கிருபையால் எதிர் கொண்ட செய்தியாக இது விளங்குகின்றது.

அப்போஸ்தலர்கள் மதுபானத்தால் நிறைந்திருந்தனர் என்று கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் கூறிய குற்றச்சாட்டை நீக்கிப் போடுவதில் ஆரம்பித்தார்:

அப்பொழுது பேதுரு பதினொருவரோடுங் கூட நின்று,¹ அவர்களை நோக்கி, உரத்த சத்தமாய்: “யூதர்களே, எருசலேமில் வாசம் பண்ணுகிற ஜனங்களே,² நீங்களெல்லாரும் அறிந்து கொள்வீர்களாக, என் வார்த்தைகளுக்குச் செவி கொடுங்கள். நீங்கள் நினைக்கிறபடி இவர்கள் வெறி கொண்டவர்களல்ல, பொழுது விடிந்து மூன்றாம் மணி வேளையாயிருக்கிறதே” (வ. 14, 15).

“பொழுது விடிந்து மூன்றாம் மணி வேளை” என்பது காலை ஒன்பது மணியைக் குறித்தது.³ நான் வளர்ந்த இடத்தைப் பொறுத்தமட்டில், பேதுருவின் இந்த வாதம் பொருளற்றதாய் இருக்கும்; அங்கு மனிதர்கள் இரவும், பகலும் எந்நேரமும் மதுபானம் பண்ணிக் கொண்டிருப்பார்கள்! ஆயினும் பேதுரு பேசுவதைக் கேட்டவர்களுக்கு, அந்த வாதம் நியாயமான

தாகப் பட்டிருக்கும், ஏனெனில் பழைமைவாத யூதர்கள் ஓய்வு நாளிலோ அல்லது ஒரு பரிசுத்த நாளிலோ காலை 9 மணிக்கு முன்னதாக உண்பதோ, குடிப்பதோ இல்லை.⁴

யோவேலின் தீர்க்கதரிசனம் (2:16-21)

பிறகு, பேதுரு, அந்தக் கூட்டத்தார் பார்த்தது மற்றும் கேட்டது யாவும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட மதுபானத்தை ஊற்றிக் கொண்டதால் அல்ல மாறாக, தெய்வீக ஆவியானவர் பொழியப்பட்டதால் ஏற்பட்ட விளைவாகும் என்று விளக்கினார். அவர் அவர்களிடம், “தீர்க்கதரிசியாகிய யோவேலினால் உரைக்கப்பட்டபடியே இது நடந்தேறுகிறது. தேவன், கடைசி நாட்களில் நான் மாம்சமான யாவர் மேலும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன் என்கிறார் ...” (வ. 16, 17) என்று கூறினார். பேதுருவின் மேற்கோளானது, யோவேல் 2:28-32⁵ இருந்து வருகிறது. பேதுரு முதலில் “கடைசி நாட்களில்” என்று கூறினார்.⁶ யூதர்களின் மனதில், “கடைசி நாட்கள்” என்பது மேசியாவின் ஆளுகையை⁷ குறிப்பதாய் இருந்தது. பேதுரு, “நூற்றாண்டுகளாய் நீங்கள் எதிர்நோக்கியிருந்த வேளை இது! கடைசி நாட்கள் வந்து விட்டன!” என்றார், பின்னால், எபிரெய ஆசிரியர், “... தேவன், இந்தக் கடைசி நாட்களில் குமாரன் மூலமாய்த் திருவுளம் பற்றினார்” (எபி. 1:1, 2) என்று கூறப் போவதாய் இருந்தார்.⁸ சிலர் இந்தக் “கடைசி நாட்கள்” என்பது இனி வருவதாயிருக்கிறது⁹ என்று எண்ணுகின்றனர், ஆனால் நாம் இப்பொழுதே¹⁰ இந்த “கடைசி நாட்களில்” வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். கிறிஸ்து, மனிதகுலம் முழுமையையும் நியாயந்தீர்க்க வருமுன்னதாக, கிறிஸ்துவின் யுகமே கடைசி நாட்களாய் இருக்கின்றது!

யோவேல் தீர்க்கதரிசனத்தின்படி, இந்த “கடைசி” நாட்களில் என்ன நடக்க வேண்டியிருந்தது?

“கடைசி நாட்களில் நான் மாம்சமான யாவர் மேலும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன்,¹¹ அப்பொழுது உங்கள் குமாரரும் உங்கள் குமாரத்திகளும் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுவார்கள்; உங்கள் வாலிபர் தரிசனங்களை அடைவார்கள்; உங்கள் மூப்பர் சொப்பனங்களைக் காண்பார்கள்;¹²

என்னுடைய ஊழியக்காரர்¹³ மேலும், என்னுடைய ஊழியக்காரிகள்மேலும் அந்நாட்களில் என் ஆவியை ஊற்றுவேன், அப்பொழுது அவர்கள் தீர்க்கதரிசனஞ் சொல்லுவார்கள்” (வ. 17, 18).

மல்கியா எழுதுவதை முடித்துத் தனது எழுதுகோலை கீழே வைத்தபோது, தீர்க்கதரிசன வரமானது பூமியில் இருந்து மறைந்து விட்டதாகவும், மேசியா வரும் “கடைசி நாட்கள்” வரை அது காணப்பட முடியாதென்றும் யூதர்கள் புரிந்து கொண்டிருந்தனர். யோவான்ஸ்நானன் பிரசங்கத்தினால் அவர்கள் உணர்வடைந்தனர், ஏனெனில் அதில் தீர்க்கதரிசனம் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டதை அவர்கள் கண்டனர். யோவான் மற்றும் இயேசுவின் ஊழியங்களில் அளவுக்குட்பட்ட நிலையில், சில தனிநபர்களிடம் மட்டும் அவர்கள் கண்டது எதுவோ, அது விரிவாக்கப்பட்டதாகப் பேதுரு அவர்களிடம் கூறினார். காற்றின் முழக்கம், அக்கினியின் தோற்றம் மற்றும் பாஷைகளில் பேசுதல் இவை யாவும் ஆவியானவர் பொழியப்பட்டதை உயர்த்திப்பிடித்தன! வரப்போகிற நாட்களில்¹⁴ இந்த அற்புத வரங்கள், கடந்த காலத்தில் போல தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு சிலருக்கல்ல, ஆனால் “மாம்சமான யாவர் மேலும்” - பால் வேறுபாடு,¹⁵ வயது¹⁶ அல்லது சமூக அந்தஸ்து¹⁷ என்ற எவ்வித வேறுபாடுமின்றி - அளிக்கப்படும் என்று யோவேல் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்திருந்தார். (“மாம்சமான யாவர் மேலும்” என்பது பூமியிலிருந்த¹⁸ ஒவ்வொரு தனிநபரையும் குறிக்க வில்லை என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும். “மாம்சமான யாவர்” என்ற சொல் மனிதகுலத்தின் பிரதிநிதிகளால் ஆன ஒரு குழுவைக் குறித்தது.)

வசனங்கள் 17 மற்றும் 18ல் உள்ள தீர்க்கதரிசனம் என்ற வார்த்தைகளை உங்கள் வேதாகமத்தில் அடிக் கோடிடுங்கள். தீர்க்கதரிசனம் கூறுதல் என்றால் தேவனுக்காகப் பேசுதல் ஆகும். அப்போஸ்தலர்களின் வார்த்தைகளின் முக்கிய அம்சம், அவர்கள் அற்புத விதமாக பல பாஷைகளில் பேசினார்கள் என்பது அல்ல, ஆனால் அவர்கள் தேவனுக்காகப் பேசினார்கள் என்பதே ஆகும்! தேவனுடைய ஆவியின் எவுதலினாலேயே தாமும், மற்ற அப்போஸ்தலர்களும் பேசியதாகப் பேதுரு தைரியமாக உறுதிபடக் கூறினார்!

பேதுரு, கிறிஸ்து மற்றும் உயிர்த்தெழுதல்பற்றிய அவரது மாபெரும் பிரசங்கத்தைத் துவக்கத் தயாரானார். அவரது உரையின் பொருள் தொடங்குமிடமான வசனம் 22க்குப் போகும்படி நான் தூண்டப்படுகிறேன், ஆனால் “வசனங்கள் 19-21ன் பொருள் என்ன?” என்று குழுவாகச் சேர்ந்து கேட்கும் குரல்கள் என் செவியில் ஒலிக்கிறது.

“அல்லாமலும் உயர வானத்திலே அற்புதங்களையும், தாழ் பூமியிலே இரத்தம், அக்கினி, புகைக் காடாகிய அதிசயங்களையும் காட்டுவேன். கர்த்தருடைய பெரிதும் பிரகாசமுமான நாள் வருமுன்னே சூரியன் இருளாகவும், சந்திரன் இரத்தமாகவும் மாறும். அப்பொழுது கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவனெவனோ அவன் இரட்சிக்கப்படுவான்.”

யோவேல் தீர்க்கதரிசனத்தின் முழுமையைக் கொடுப்ப தற்காகப் பேதுரு இந்த வசனங்களை மேற்கோள் காட்டினார், ஆனால் அவைகளை விளக்குவதுபற்றி அவர் கவலைப்பட வில்லை, எனவே பேதுருவின் செய்தியைப் புரிந்து கொள் வதற்கு, இவ்வசனங்களின் பொருள் முக்கியமற்றதாய் இருந் திருக்க வேண்டும். இருப்பினும், நமது ஆர்வத்திற்காக, வசனங்கள் 19-21ல் காணப்படும் தேவனால் வெளிப்படுத்தப் பட்ட மொழியைச்¹⁹ சற்று கவனிப்போம். இப்படிப்பட்ட மொழி நடையானது உள்ளது உள்ளபடியே எடுத்துக் கொள்ளப்பட தேவையற்றதாயிருக்க வேண்டும்; இது அடையாளங்களின் மூலம் போதிக்கின்றது. சூரியன், சந்திரன் என்று யோவேல் பயன்படுத்திய இந்த மொழிநடை பழைய ஏற்பாடு முழுவதிலும் “தேவன் விசேஷித்த வழியில் ஆசீர் வதிக்கும் அல்லது சபிக்கும் செயல்களின்போது” (அந்தோனி லீ ஆஷின் “ஜீவனுள்ள வசனத்தின் விளக்கவுரை” என்ற நூலில் காணவும்.) பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது (ஏசா. 13:6, 10, 11; எசே. 32:2, 7, 8; ஆமோ. 5:18, 20 ஆகியவற்றைக் காணவும்). இப்படிப் பட்ட வார்த்தைகள் உலகத்தின் முடிவைக் குறிப்பதற்குப் பயன் படுத்தப்பட முடியும்.²⁰ (அந்த நிகழ்ச்சியில் தேவன் நிச்சய மாகவே ஒரு விசேஷித்த வழியில் ஆசீர்வதிக்க அல்லது சபிக்கச் செயல்படுவார்!) பெரும்பாலும் இவைகள் தேவனுடைய

திட்டம் மற்றும் நோக்கத்தில் உள்ள வேளைகளின் சூழலையே எளிய விதத்தில் குறிப்பிடுகின்றன.

இந்த எண்ணங்களை நமது சிந்தையில் வைக்கும்போது, “வசனம் 19-21ல் உள்ள யோவேலின் வார்த்தைகள் எந்த நிகழ்ச்சியைக் குறிக்கின்றன?”²¹ என்று நாம் வியக்கின்றோம். அநேகர், இவைகளை கிறிஸ்துவின் மறுவருகை மற்றும் உலகம் இல்லாது போகுதல்²² ஆகியவை நடைபெறும் “கடைசி நாட்களின்” முடிவைக் குறிப்பதாக எண்ணுகின்றனர். இது உண்மையாக இருக்கலாம், ஆனால் இந்த விளக்கத்தைப்பற்றி எனக்கு ஒரு பிரச்சனை உள்ளது: வசனங்கள் 19 மற்றும் 20ஐத் தொடர்ந்து வசனம் 21 வருகிறது: “அப்பொழுது கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவனெனவே அவன் இரட்சிக்கப்படுவான்.” கிறிஸ்து மறுபடியும் வரும்போது, அவருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொண்டு இரட்சிக்கப் படுவதென்பது மிகவும் தாமதமானதாகிவிடும். ஆகவே, வசனம் 19 மற்றும் 20 பெந்தெகொஸ்தே நாளைக் குறிக்கிறது, அந்தக் குறிப்பிட்ட சம்பவத்தில், தேவன் “வானத்தையும் பூமியையும்” அசையச் செய்து, முதலாவது சுவிசேஷப் பிரசங்கத்தினால்²³ சபையை நிலவச் செய்தார் என்பதே எனது கருத்தாகும். (அந்தப் பிரசங்கத்தின் முடிவில், பேதுரு, “இரட்சிக்கப்படும்படியாக,²⁴ கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுதுகொள்வது எப்படி” என்று விளக்கினார்.)

இயேசுவின் தன்மை (2:22-24)

தம் உரையைக் கேட்டவர்களிடத்தில் பேதுரு, அவர்கள் அறிய விரும்பியதை (அவர்கள் பார்த்த மற்றும் கேட்டவை களுக்கான ஒரு விளக்கத்தை) க்கூறிய பிறகு, அவர்கள் அறிய வேண்டியவற்றைக் கூறினார். இயேசுவைப்பற்றி அவர் பேச ஆரம்பித்தபோது அவரது முகத்தில் உண்டான கருத்தூன்றிய தன்மையை என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது. அவர், “இஸ்ரவேலரே, நான் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேளுங்கள்: நீங்கள் அறிந்திருக்கிறபடி நசரேயனாகிய²⁵ இயேசுவைக் கொண்டு தேவன் உங்களுக்குள்ளே பலத்த செய்கைகளையும், அற்புதங்களையும், அடையாளங்களையும்²⁶ நடப்பித்து அவைகளினாலே அவரை உங்களுக்கு வெளிப்

படுத்தினார் [அங்கீகரித்தார், KJV; முறைப்படி ஏற்கச் செய்தார், NIV]” (வ. 22). இயேசுவின் செயல்கள் யாவும், “ஒரு மூலையிலே நடந்த காரியமல்ல” (26:26); அவர் பலத்த அற்புதங்களைச் செய்தார் என்ற உண்மையானது பொதுவாக அறியப்பட்டதாகும் (யோவா. 9:16; 12:37).²⁷ இயேசு பூமியில் இருந்தபோது, நிக்கொதேமுவால் கூறப்பட்டதே பேதுருவின் கருத்தாக இருந்தது: ஒருவனும் “தன்னுடனே தேவன் இராவிட்டால்” இயேசு செய்த அப்படிப்பட்ட அற்புதங்களைச் செய்ய மாட்டான் (யோவா. 3:2)!

பேதுரு, “உங்களுக்குள்ளே” என்று கூறியபோது, பலஸ்தீன நாட்டில் தங்கள் இல்லங்களைக் கொண்டிருந்தவர்களை அவர் சுட்டிக்காட்டியிருக்கலாம், ஆனால், “நீங்கள் அறிந்திருக்கிற படி” என்று அவர் கூறியபோது, அநேகமாக அவர், தமது கைகளை அகலமாக அசைத்திருப்பார். சென்றுபோன ஐம்பது நாட்களிலும், எருசலேமில், நசரேயனாகிய இயேசுவின் - வாழ்வு, அவரது சிலுவை மரணம் (லூக். 24:18), அவரது சரீரம் வைக்கப்பட்டிருந்த கல்லறை வெறுமையாய் இருந்தது,²⁸ மற்றும் அவரது சரீரத்துக்கு என்ன நேர்ந்தது என்பது (மத். 28:11-15) பற்றிய உரையாடலே சூடான செய்தியாய் இருந்திருக்க வேண்டும். அங்கிருந்த ஒவ்வொருவரும், பலஸ்தீன நாட்டில் குடியிருக்காதவர்களும் கூட இயேசு என்ற பெயரையும்²⁹ அவர் நிகழ்த்திய ஆதாரப் பூர்வமான அற்புதங்களையும் நன்கு அறிந்திருந்தனர்.

பிறகு அவர்கள் அறிந்திராத சிலவற்றைப் பேதுரு கூறினார்: “அப்படியிருந்தும், தேவன் நிர்ணயித்திருந்த ஆலோசனையின் படியேயும், அவருடைய முன்னறிவின்படியேயும் ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்ட அந்த இயேசுவை நீங்கள் பிடித்து, அக்கிரமக் காரருடைய (அதாவது ரோமாபுரிப் படைவீரர்களுடைய³⁰) கைகளினாலே சிலுவையில் ஆணியடித்துக் கொலை செய்தீர்கள்”³¹ (வ. 23). அவர்கள் (இயேசுவைப் புறக்கணித்து அவரைக் கொலை செய்ய வேண்டும் என்று கோரியவர்களாய் இருந்ததால்) பேதுருவின் கூற்றின் இந்த நிறைவான பாகத்தை வேதனையுடன் உணர்ந்தனர், ஆனால் அவர் குறிப்பிட்ட முதல் விபரமானது ஒரு திகைப்புக்குரிய வெளிப்பாடாக இருந்தது: இயேசுவின் மரணமானது. “தேவன் நிர்ணயித்திருந்த ஆலோ

சனையின்படியேயும், அவருடைய முன்னறிவின்படியேயும்”³²
நடந்தது!

இயேசு ரோமருடைய சிலுவையில்³³ மரித்ததே, எந்த ஒரு யூதனையும், இயேசுவை மேசியா என்று ஏற்றுக்கொள்வதைத் தடை செய்தது. மோசே, “மரத்திலே தூக்கப்பட்ட எவனும் சபிக்கப்பட்டவன்” (கலா. 3:13; உபா. 21:23ஐக் காண்க) என்று கூறியிருந்தார். மேசியா மகிமையோடும், வல்லமையோடும் வருவார் என்பதே யூதர்களின் மனதில் இருந்தது. அவர் ஏழ்மையில் வந்து, அடிமையைப்போல் வாழ்ந்து, சிலுவையில் மரிக்க மாட்டார். சிலுவையானது, “யூதருக்கு இடறலாய்” இருந்தது (1 கொரி. 1:23) என்று பவுல் கூறியதில் வியப்பேதும் இல்லை.

எப்படியிருப்பினும், இயேசு தாம் மேசியா என்று உரிமை பாராட்டியதைச் சிலுவையானது மதிப்புக் குறைவானதாகக் வில்லை, ஆனால் அந்த மதிப்பை அது உயர்த்தியது - ஏனெனில் தேவனுடைய திட்டம் முழுவதிலும் சிலுவையானது ஒரு பாகமாகவே இருந்துள்ளது என்று பேதுரு அறிவித்தார்! பேதுரு அநேகமாக இந்தக் கருத்தை, ஏசாயா 53 மற்றும் சங்கீதம் 22³⁴ போன்ற பழைய ஏற்பாட்டு பகுதிகளில் (பாடுகள்படும் ஊழியக்காரனைப்பற்றிக் கூறுபவைகளில்) உள்ள தீர்க்க தரிசனங்களைக் கொண்டு வலியுறுத்தியிருப்பார்.

பேதுரு தமது வியப்புக்குரிய செய்தியை இன்னும் முடிக்கா திருந்தார். இயேசுவைப்பற்றிய அடுத்த உண்மையானது எல்லாவற்றிலும் அதிக திகைப்புள்ளதாயிருந்தது: “தேவன் அவருடைய மரண உபாதிகளின் கட்டை அவிழ்த்து, அவரை எழுப்பினார்; அவர் மரணத்தினால் கட்டப்பட்டிருக்கக்கூடா திருந்தது” (வ. 24). பஸ்கா மற்றும் பெந்தெகொஸ்தேக்கு இடைப்பட்ட நாட்களில், ஆர்வமுள்ள யூதர்கள் அநேகமாக, அரிமத்தியாவூர் யோசேப்பின் வெறுமையான கல்லறைக்குச் சென்று அதன் இருளுக்குள் எட்டிப்பார்த்திருப்பார்கள். அநேகர், “அந்த சரீரத்திற்கு என்னவாயிற்று?”³⁵ என்று கேள்வி கேட்டிருப்பார்கள். “நசரேயனாகிய இயேசு மரணத்திற்குப் பின்பு உயிர்த்து விட்டார் என்று கூறிய மனிதர் ஒருவரை அறிந்த இன்னொரு மனிதரை எனக்குத் தெரியும்” என்பது போன்ற வதந்திகள் பரவிக் கொண்டிருந்திருக்கும். பேசப்பட்ட

மற்றும் பேசப்படாத எல்லா வினாக்களுக்கும் பேதுரு விடையளித்தார்: இயேசு உயிர்த்துவிட்டார். இயேசுவுக்கு மரண தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது, ஆனால் தேவன் அவருக்கு முடிவான தீர்ப்பைத் தம்மிடம் வைத்திருந்தார்! “தேவன் அவரை உயிர்த்தெழுப் பண்ணினார்!”

உயிர்த்தெழுதலைப்பற்றி அறிவித்தபோது, பேதுரு ஒரு அழகான மொழிநடையைப் பயன்படுத்தினார், அது பெரும்பாலான ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்களில் காணப்படாமல் போயிற்று. சொற்களின் வாசகத்தின்படி, பேதுரு இயேசுவை தேவன் எழுப்பினதாக, “மரண உபாதிகளின் கட்டை அவிழ்த்ததாக”க் கூறினார். “உபாதி” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள வார்த்தை, கிரேக்கர்கள் “பிறப்பு (பிரசவ) உபாதி” என்பதற்குப் பயன்படுத்தும் சொல்லிலிருந்து வந்ததாகும். இயேசு கல்லறையில் இருந்ததை, ஒரு குழந்தை கருப்பையில் இருப்பதற்கு ஒப்பிட்டுப் பேதுரு பேசினார், தாய் அதற்குத் தயாராக இருந்தாளா இல்லையா என்பது ஒரு பொருட்டல்ல!³⁶ இயேசு கல்லறையிலிருந்து வெளியேற நேரம் வந்தபோது, “அவர் (மரணத்தின்) வல்லமையினால் கட்டப்பட்டிருக்கக் கூடாதிருந்தது”!

“தேவன் அவரை எழுப்பினார்” என்பது எவ்வளவு உணர்வுப் பூர்வமான வார்த்தைகள்! இவ்வார்த்தைகள் கிறிஸ்தவத்தின் இதயத் துடிப்பாகும். புதிய ஏற்பாட்டில் உயிர்த்தெழுதல் என்பது நூற்றுக்கும் அதிகமான இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது! மற்ற எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அப்போஸ்தலர்கள் இந்த உயிர்த்தெழுதலுக்குச் சாட்சிகளாக இருந்தார்கள் (1:22). அவர்கள் தைரியத்தோடு, இயேசு, “தேவனுடைய சுதனென்று மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்த தினாலே பலமாய் ரூபிக்கப்பட்ட தேவ குமாரனாயிருக்கிறார்” (ரோமர் 1:5) என்று அறிவித்தனர். உயிர்த்தெழுதலானது, அவர்களின் குரல்களுக்கு பலத்தையும், அவர்களின் இருதயங்களுக்கு தைரியத்தையும், அவர்களின் கால்களுக்குச் சிறகுகளையும் அளித்தது. அப்போஸ்தலர்கள், ஒரு மரித்துப் போன இரட்சகரில் அல்ல, ஆனால் அவர்களுக்கு உதவி செய்து, பலனளித்த உயிரோடுள்ள மீட்பரில் விசுவாசம் கொண்டனர் (மத். 28:20). உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தருக்காக, தாங்கள் உயிர்

வாழ்ந்த ஒவ்வொரு நாளிலும் தங்கள் வாழ்க்கையில் அவர்கள் இடர்ப்பாடுகள் அடைந்தனர்!³⁷

தாவீதின் தீர்க்கதரிசனங்கள் (2:25-31)

“தேவன் அவரை எழுப்பினார்” என்று பேதுரு கூறியபோது அதைக் கேட்டவர்கள் ஒவ்வொருவரும், “இது உண்மையாக இருக்கக்கூடுமா?” என்று வியந்திருப்பார்கள். ஒவ்வொரு விஷயமும் அக்கேள்வியிலேயே தொங்குவதாய் இருந்தது.

உயிர்த்தெழுதலை உறுதி செய்வதற்கு, பேதுரு, அது முன்னுரைக்கப்பட்டிருந்தது என்பதைக் காண்பித்துத் தொடங்கினார்.³⁸ குறிப்பாக அவர் சங்கீதம் 16ல்³⁹ இருந்து மேற்கோள் காட்டினார்: அவரைக்குறித்துத் தாவீது: “கர்த்தரை எப் பொழுதும் எனக்கு முன்பாக நிறுத்தி நோக்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்; நான் அசைக்கப்படாதபடி அவர் என் வலது பாரிசத்திலே இருக்கிறார்” (வ. 25). தாவீதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்ட போது யூதர்கள் அதை வினயமாய்க் கவனித்திருக்க வேண்டும். “இஸ்ரவேலின் சங்கீதங்களை இன்பமாய்ப் பாடின” (2 சாமு. 23:1) அவர் இஸ்ரவேல் மக்களின் மதிப்புக்குரியவராயிருந்தார். மேசியா தாவீதின் சந்ததியில், தாவீதின் அரியணை மேல் உரிமையுள்ளவராகத் தோன்றுவார் என்று அவர்கள் நம்பினர்.

சங்கீதம் 16ல் தாவீதின் வார்த்தைகளைக் கொண்டு, பேதுரு தனது ஆதாரத்தைத் தொடர்ந்தார்:

“அதினாலே என் இருதயம் மகிழ்ந்தது, என் நாவு களி கூர்ந்தது, என் மாம்சமும் நம்பிக்கையோடே தங்கியிருக்கும்; என் ஆத்துமாவைப்⁴⁰ பாதாளத்தில்⁴¹ விடர். உம்முடைய பரிசுத்தர் அழிவைக் காணவொட்டீர்; ஜீவ மார்க்கங்களை எனக்குத் தெரியப்படுத்தினீர்; உம்முடைய சந்நிதானத்திலே என்னை சந்தோஷத்தினால் நிரப்புவிர் என்று சொல்லுகிறான்” (வ. 26-28).

“என் ஆத்துமாவைப் பாதாளத்தில் விடர், உம்முடைய பரிசுத்தர் அழிவைக் காணவொட்டீர்” என்பவையே திறவுகோல் வார்த்தைகளாய் இருந்தன. சங்கீதத்தில், தாவீது தன்மைப் பெயர்ச் சொல்லில் பேசினார்; இவ்விதமாக அவர் தம்மைப்பற்றியே பேசியவர் போலக் காணப்படுகிறார்.

இருப்பினும், யூதர்கள், தாவீது தமக்கும், தமது சந்ததியில் வரப் போகிற மேசியாவுக்கும் இருந்த நெருங்கிய தொடர்பு காரணமாக, மேசியாவைப்பற்றிப் பேசும்போது, பெரும்பாலும் தன்மைப் பெயர்ச் சொல்லையே பயன்படுத்தினார் என்று புரிந்து கொண்டிருந்தனர். இங்கு, சங்கீதம் 16ல் தாவீது தம்மைப்பற்றியா அல்லது மேசியாவைப்பற்றியா, யாரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார் என்பதே வினாவாக இருந்தது.

“பரிசுத்தர்” என்ற வார்த்தையைத் தம்மைக் குறிப்பதற்குத் தாவீது எப்போதாவதுதான், அதிலும் விசேஷமாகத் தாம் பத்சேபாளிடத்தில் பாவத்திற்குட்பட்டபின் மிகவும் அரிதாகத் தான் பயன்படுத்தியிருப்பார் என்று பேதுரு விவாதித்திருக்க முடியும். இருப்பினும் பேதுரு வேறொரு அணுகுமுறையைப் பயன்படுத்தினார்: “சகோதரரே, கோத்திரத் தலைவனாகிய⁴² தாவீதைக் குறித்து நான் உங்களுடனே தைரியமாய்ப் பேசுகிறதற்கு இடங்கொடுங்கள்; அவன் மரணமடைந்து அடக்கம் பண்ணப்பட்டான்; அவனுடைய கல்லறை இந்நாள் வரைக்கும் நம்மிடத்திலிருக்கிறது” (வ. 29). தாவீதின் கல்லறை எருசலேமில் அனைவரும் நன்கு காணுமிடத்தில் இருந்தது; அது ஒன்றுமட்டுமே நகருக்குள் இருந்த கல்லறையாகும்,⁴³ மேலும் அநேக மக்கள் தினந்தோறும் அதைக் கடந்து சென்றனர். தாவீது உயிரோடெழுப்பப்படவில்லை என்பது தெளிவாயிருந்தது. ஆகவே சங்கீதம் 16ல், அவர் தம்மைக் குறித்துப் பேசியிருக்க முடியாது. அவர் தம்மைக் குறித்துக் குறிப்பிடவில்லை யென்றால், உறுதியாகவே அவர் மேசியாவைப்பற்றியே குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். பேதுரு,

அவன் தீர்க்கதரிசியாயிருந்து:⁴⁴ உன்னுடைய சிங்கா சனத்தில் வீற்றிருக்க மாம்சத்தின்படி உன் சந்ததியிலே கிறிஸ்துவை எழும்பப் பண்ணுவேன் என்று தேவன் தனக்குச் சத்தியம் பண்ணினதை அறிந்தபடியால் (தாவீதுடன் பண்ணப்பட்ட இம்மாபெரும் உடன்படிக்கையைப்பற்றிய குறிப்பு 2 சாமு. 7:8-17⁴⁵ உள்ளது), அவன் கிறிஸ்துவினுடைய ஆத்துமா பாதாளத்திலே விடப்படுவதில்லையென்றும், அவருடைய மாம்சம் அழிவைக் காண்பதில்லையென்றும் முன்னறிந்து அவர் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து⁴⁶ இப்படிச் சொன்னான் (வ. 30, 31)⁴⁷ என்றார்.

இப்படியாக, தாவீது, கிறிஸ்து கல்லறையிலேயே இருக்க மாட்டார் என்று தீர்க்கதரிசனம் உரைத்ததாகப் பேதுரு நிலை நாட்டினார். இந்த சத்தியமானது மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த் தெழுவதை அவசியப்படுத்தியது!

தாவீதின் தீர்க்கதரிசனம் உண்மையில் இயேசுவையே குறித்தது என்பதை விளக்குவதற்குப் பேதுரு ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தார். இதை எதிர்நோக்கி, வசனம் 27 மற்றும் 31 ஆகியவை, கல்லறையில்⁴⁸ மூன்று நாட்கள் இருந்த இயேசுவின் சரீரத்தைப்பற்றி என்ன சொல்லுகின்றன என்பதைக் கவனியுங்கள்: “என் ஆத்துமாவைப் பாதாளத்தில் விடர்,⁴⁹ உம்முடைய பரிசுத்தர் அழிவைக் காணவொட்டீர்”; “அவருடைய ஆத்துமா பாதாளத்தில் விடப்படுவதில்லை, அவருடைய மாம்சம் அழிவைக் காண்பதில்லை.” இயேசு சிலுவையின் மீதிருந்த போது, மனஸ்தாபப்பட்ட கள்ளனிடம், “இன்றைக்கு நீ என்னுடனே கூடப் பரதீசிலிருப்பாய்” என்று கூறினார் (லூக். 23:43). நாம் “பரதீசு” என்ற சொல்வழக்கு பரலோகம் என்பதைக் குறிப்பதாக எண்ணக்கூடும், ஆனால், தமது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு, இயேசு, “நான் இன்னும் என் பிதாவினிடத்திற்கு ஏறிப்போகவில்லை” என்று கூறினார் (யோவா. 20:17). அப். 2:27, 31 வசனப்பகுதி, இயேசுவும் மனஸ்தாபப்பட்ட கள்ளனும் “பரதீசுக்கு” சென்றபோது எங்கிருந்திருப்பார்கள் என்பதைப்பற்றிய தகவலை நமக்கு அளிக்கின்றது: இயேசுவின் சரீரம் கல்லறையில் வைக்கப்பட்டது, ஆனால் அவரது ஆத்துமா பாதாளத்தில் (Hades) சென்றது. “பாதாளம்” (Hades) என்ற வார்த்தை, மூலபாஷையில் “காணப்படாதது” என்று பொருள் படும்; அது சரீரத்தை விட்டு நீங்கிய ஆவிகள், நியாயத் தீர்ப்புக்காகக் காத்திருக்கும் “காணப்படாத உலகம்” என்ற இடத்தைக் குறிக்கிறது. ஆகவே, “பரதீசு” என்பது, நியாயத் தீர்ப்பு வரையிலும் நீதிமாண்கள் சமாதானத்தில் இளைப்பாறியிருக்கும் பாதாளத்தின் ஒரு பகுதியைக் குறிக்கின்றது (லாசரு என்ற தரித்திரன் மரித்தபிறகு சென்ற இடம் [லூக். 16:22]). இயேசு மற்றும் மனஸ்தாபப்பட்ட கள்ளன் ஆகியோரின் ஆவிகளும் அவர்கள் மரிக்கும்போது இந்த இடத்திற்குத்தான் சென்றன.

நீங்களும், நானும் மரிக்கும்போது, நமது சரீரங்கள்

கல்லறைக்கும், நமது ஆவிகள் பாதாளத்திற்கும் செல்லும்; கடைசி எக்காளத்தின் அழைப்பு வரை கல்லறையும், பாதாளமும் தங்களது பிடியில் நம்மை இறுகப்பற்றியிருக்கும் (1 கொரி. 15:52-57). இருப்பினும் ஆவியின் ஏவுதலால் தாவீது, மற்ற ஒவ்வொருவருக்கும் நேரக்கூடிய இந்த விஷயமானது⁵⁰ கிறிஸ்துவுக்கு நேராது என்று அறிவித்தார். பாதாளமும், கல்லறையும் அவரைப் பிடித்துவைக்கக் கூடாதிருந்தது! தேவன் அவருடைய ஆத்துமாவைப் பாதாளத்திலோ அல்லது அவருடைய சரீரத்தைக் கல்லறையிலோ விடுவதில்லை!

இயேசு எழுப்பப்பட்டார் என்பதற்கான பேதுருவின் நிரூபணத்தைக் காண்பதற்கு முன்னர், இதைக் கவனியுங்கள்: நீங்களும் நானும் “கிறிஸ்து” என்ற வார்த்தையைக் கேட்கும் போது, தானாகவே இயேசுவைப்பற்றி நினைக்கின்றோம். பேதுருவுக்கு முந்திச் செல்ல வேண்டாம். இதுவரையிலும் அவர், தம்மைக் கேட்டவர்கள் அறிந்தபடி (வ. 22, 24) தேவன், இயேசுவை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார் என்று கோரினார், மற்றும் அவர்கள் எதிர்நோக்கியிருந்த கிறிஸ்துவை உயிர்ப்பிப்பதாகத் தேவன் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்ததை நிரூபித்திருந்தார் (வ. 31). இதன் பிறகு, அவர், அவர்கள் அறிந்திருந்த இயேசுவும், அவர்கள் எதிர்நோக்கியிருந்த கிறிஸ்துவும் ஒருவரே என்று நிரூபிக்க வேண்டியிருந்தது. கிறிஸ்து எழுப்பப்படுவார் என்று தாவீது கூறியிருந்தபடியே இயேசு எழுப்பப்பட்டார் என்பதைச் சுருக்கமாக நிரூபிக்க முற்பட்டார்.

அப்போஸ்தலர்கள் மேற்கொண்ட

பணி (2:32)

பேதுருவின் முதலாவது நிரூபணம், தம்முடைய சொந்த மற்றும் அப்போஸ்தலர்களுடைய சாட்சியாகும்: “இந்த இயேசுவை தேவன் எழுப்பினார்; இதற்கு நாங்களெல்லாரும் சாட்சிகளாயிருக்கிறோம்” (வ. 32). அவர் “நாங்களெல்லாரும்...” என்று கூறியபோது மற்ற பதினோரு பேரைச் சுட்டிக்காட்டித் தமது கையை அசைத்திருக்கக்கூடும். பழைய ஏற்பாடு, “இரண்டு மூன்று சாட்சிகளுடைய வாக்கினாலே காரியம் நிலைப்பட வேண்டும்” என்று கூறியது (உபா. 19:15). பேதுருவின்

உரையைக் கேட்டவர்கள் இரண்டு அல்லது மூன்று சாட்சிகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை, ஆனால், குற்றம் சொல்லமுடியாத குணநலன்கள் கொண்ட பன்னிரண்டு மனிதர்களை, கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிப்பதால் (இந்த உலகம் இலாபம் என்று நினைக்கின்ற) எந்த இலாபத்தையும் பெறாத - எல்லாவற்றையும் இழந்து நின்ற - மனிதர்களைக் கண்டனர்.⁵¹

பேதுரு, தமது நம்பிக்கையற்றிருந்த நிலையையும், இயேசு உண்மையிலேயே கல்லறையிலிருந்து எழுந்தார் என்பதை அவர் நம்பச் செய்ய மேற்கொள்ளப்பட்ட அரும்பாட்டையும் கூறி இந்தச் சிந்தனையை விவரித்திருக்கலாம். ஒருவேளை மற்ற அப்போஸ்தலர்களும் தங்கள் சாட்சியங்களுடன் அதில் இணைந்திருக்கலாம். அங்கிருந்தவர்களைச் சுற்றிப் பார்த்து, பல முகங்களில் இருந்த சந்தேகக் குறியைக் கண்டு தோமா, “நீங்கள் எப்படி உணருகிறீர்கள் என்று துல்லியமாக நான் அறிவேன். நான் அங்கிருந்தேன்! நானும் கூட நம்ப விரும்பவில்லை. ஆனால். நான் மூன்றாண்டு காலமாகப் பின்பற்றிய அவர் என் முன்னால் தோன்றினார், அவர் ஆணி துளைத்திருந்த, உலர்ந்த இரத்தமுள்ள தமது கரங்களை நீட்டினார், தமது மேலங்கியை விலக்கி, அவரது விலாவில் இருந்த கிழிக்கப்பட்ட சதை மற்றும் வெளியே காணப்படும் எலும்புகள் உள்ள துளையை நான் காணும்படி செய்தார்! அவர் பாதத்தில் விழுந்து, ‘என் ஆண்டவரே! என் தேவனே!’ என்று கதறுவதைத் தவிர நான் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் இருந்தது” என்று கூறியிருப்பார் என்பதை என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது.

ஆவியானவரின் பிரசன்னம் (2:33)

அந்தக் கூட்டத்தார் கண்டிருந்த அற்புதமே, பேதுருவின் இரண்டாவது நிரூபணமாயிருந்தது: “அவர் தேவனுடைய வலது கரத்தினாலே உயர்த்தப்பட்டு, பிதா அருளிய வாக்குத் தத்தின்படி பரிசுத்த ஆவியைப்பெற்று, நீங்கள் இப்பொழுது காண்கிறதும் கேட்கிறதும் இதைப் பொழிந்தருளினார்” (வ. 33).

அவர்கள் காற்றின் முழக்கத்தைக் கேட்டனர், அக்கினி

நாவுகளைக் கண்டனர், அப்போஸ்தலர்கள், அக்கூட்டத்தார் அறிந்திருந்த அனைத்து மொழிகளிலும் பேசிய அற்புதத்தைக் கேட்டனர். (பேதுரு, “நீங்கள் இப்பொழுது காண்கிறதும் கேட்கிறதுமாகிய இதை ...” என்று கூறியதால், ஒருவேளை அக்கினிப் பிழம்புகள் அப்பொழுதும் அப்போஸ்தலர்களின் தலைகள் மேல் விட்டு விட்டு எரிந்து கொண்டிருக்கலாம் என்ற யோசனையும் உண்டு.) ஆகவே, இயேசு மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தார் என்று கூறியபோது, அவர் தேவனுக்காகப் பேசினார் என்பதும், தேவ ஆவியானவர் அங்கு பிரசன்னமாயிருந்தார் என்பதும் அனைவருக்கும் தெளிவாயிற்று.

வேத வசனத்தின் நிரூபணம் (2:34-36)

பேதுரு ஒரு புதிய சிந்தனையை அறிமுகப்படுத்தினார்: இயேசு தேவனுடைய வலது பாரிசுத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டார். உயிர்த்தெழுதல் என்ற உண்மை நிலை நாட்டப்பட்ட பிறகு, “இயேசு உயிர்த்தெழுந்து விட்டார் என்றால், அவர் எங்கே?” என்பதே அடுத்த வினாவாய் இருக்கும். இயேசு பரலோகத்திலிருக்கிறார் என்பதே பேதுருவின் விடையாக இருந்தது; அவர் தேவனிடத்திற்கு ஏறிச் சென்றார்.

இது யூதர்களுக்குப் பெரிய மாற்றமுடைய, ஒரு புதிய கருத்தாக இருந்ததால், இதுவும் முன்னுரைக்கப்பட்டிருந்தது⁵² என்பதைக் காட்ட, பேதுரு மறுபடியும் தாவீதின் தீர்க்கதரிசனம் ஒன்றை மேற்கோள் காட்டினார் (சங். 110:1). அவர், “தாவீது பரலோகத்திற்கு எழுந்து போகவில்லையே, நான் உம்முடைய சத்துருக்களை உமக்குப் பாதபடியாக்கிப் போடும்வரைக்கும், நீர் என் வலது பாரிசுத்தில் உட்காருமென்று கர்த்தர் என் ஆண்டவருடனே சொன்னார் என்று அவனே சொல்லியிருக்கிறான்” என்றார் (வ. 34, 35). உங்களிடத்தில் KJV, வேதாகமம் இருந்தால், அதில் இவ்வசன பகுதியில் வரும் முதல் “Lord” (கர்த்தர்) என்ற சொல்லில் எல்லா எழுத்துக்களும் பெரியவைகளாக (“LORD”)வும், இரண்டாவது “Lord” (ஆண்டவர்) என்ற சொல்லில் கடைசி மூன்று எழுத்துக்கள் சிறியவைகளாக (“lord”)வும் இருப்பதைக் கவனியுங்கள். முதல் “LORD” என்பது “யெகோவா” (தேவனுடைய பரிசுத்த நாமம்) வைக் குறிக்கிறது,

இரண்டாவது “Lord” என்பது “ஆண்டவர்”⁵³ என்பதற்கான பொதுவான வார்த்தையைக் குறிக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், தாவீது, கர்த்தர் (அதாவது தேவன்) என் கர்த்தரிடம் “என் வலது பாரிசத்தில் உட்காரும்” என்று சொன்னதாகக் கூறினார். (மொழிபெயர்ப்பாளரின் குறிப்பு: வேதாகமத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் தேவனுக்கு “கர்த்தர்” என்ற வார்த்தையும், இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு “ஆண்டவர்” என்ற வார்த்தையும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் நாம் இதை இன்னும் சுலபமாய் வேறுபடுத்திக் காண முடிகிறது.) (தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் உட்காருவது என்பது அதிகாரமுள்ள ஒரு பதவியில், அவரோடு சேர்ந்து அரசாள, இணையாக அமருவதைக் குறிக்கின்றது [மத். 28:18].)

பேதுருவின் வாதம் இதற்கு முன்பு அவர் செய்திருந்த வாதத்தைப் போலவே இருந்தது: தாவீது இன்னமும் கல்லறையில் இருப்பதால், அவர் தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலைப் பற்றிக் கூறியிருக்க முடியாது; ஆகையால் இரண்டாவது “Lord” (ஆண்டவர்) என்ற வார்த்தை மேசியாவைக் குறிப்பிடுவதாகவே இருக்க வேண்டும். தாவீது, கிறிஸ்துவின் பரத்துக் கேறுதல் மற்றும் மகிமையடைதல் ஆகியவற்றைப்பற்றியே கூறியிருந்தார்.

கிறிஸ்து தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் உட்கார்ந்திருந்ததைப் பற்றி பேதுரு பேசும்போது, வசனங்கள் 30 மற்றும் 31ல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சிந்தனைக்கு அவர் திரும்பினார்: “அவன் (தாவீது) தீர்க்கதரிசியாயிருந்து: உன் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்க மாம்சத்தின்படி உன் சந்ததியிலே கிறிஸ்துவை எழும்பப் பண்ணுவேன் என்று தேவன் தனக்குச் சத்தியம் பண்ணினதை அறிந்தபடியால்,... முன்னறிந்து, கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலைக் குறித்து இப்படிச் சொன்னான்.” உயிர்த்தெழுதல் என்பது தன்னில் முடிவடைகிற ஒரு செயல் அல்ல, ஆனால் மேசியா, தாவீதின் அரியணையில் அமருவதற்கான ஒரு முன்னுரையே என்பதை, வசனங்கள் 30 மற்றும் 31 ஆகியவை போதிக்கின்றன. இந்தச் சிந்தனையை வசனங்கள் 33 மற்றும் 34 உடன் இணையுங்கள். வசனம் 33ல் மேசியாவைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனத்தை இயேசு நிறைவேற்றியதாகப் பேதுரு அறிவித்தார், ஏனெனில் இயேசு பிதாவின் வலது பாரிசத்திற்கு

உயர்த்தப்பட்டிருந்தார். வசனம் 34, அவர் பிதாவின் வலது புறத்தில் அமரப் பண்ணப்பட்டார் என்று குறிப்பிடுகிறது. இதிலிருந்து, தாவீதின் அரியணையில் அமரப் பண்ணப்பட்டவரே தேவனுடைய வலது பாரிசத்திலும் (அதாவது தேவனுடைய அரியணையிலும்) அமரப் பண்ணப்பட்டார் என்ற முடிவுக்கு நாம் வருகிறோம். இயேசுவின் அரியணை இந்த பூமியில் அல்ல, மாறாக பரலோகத்தில் உள்ளது என்பதைக் கவனியுங்கள். வெளி. 3:21ல், லவோதிக்கேயாவில் இருந்த சபையாருக்கு இயேசு, “நான் ஜெயங்கொண்டு என் பிதாவினுடைய சிங்காசனத்திலே அவரோடே கூட உட்கார்ந்த ததுபோல....” என்று கூறினார். இயேசுவின் அரியணை, தாவீதின் அரியணையென்றும், தேவனின் அரியணை என்றும் அழைக்கப்படுகின்றது ஏன்? தாவீதின் வம்சத்தில் வந்த இயேசு, உரிமையுள்ள அரசரானபடியால் அது தாவீதின் அரியணை என்னப்படுகிறது. தேவன் சகல அதிகாரங்களுக்கும்⁵⁴ மூல காரணராயிருக்கிறபடியால், இது தேவனுடைய அரியணையாகவும் இருக்கிறது.

ஆகவே, கிறிஸ்து இப்போது அரசாளுகிறார்,⁵⁵ மற்றும் வசனம் 34, 35ன்படி, தேவன், அவருடைய [கிறிஸ்துவினுடைய] சத்துருக்களை “[அவருக்கு] பாதபடியாக்கிப் போடும் வரைக்கும்” அவர் இந்த அரசாளுகையைத் தொடர்ந்து செய்வார். இது நமக்கு 1 கொரி. 15:25, 26ஐ நினைவூட்டுகின்றது: “எல்லாச் சத்துருக்களையும் தமது பாதத்திற்குக் கீழாக்கிப்போடும் வரைக்கும், அவர் ஆளுகைசெய்ய வேண்டியது. பரிகரிக்கப் படும் கடைசி சத்துரு மரணம்.”

நமது வசனப் பகுதியில் 33-35 வரையுள்ளவற்றைச் சுருக்கமாகக் காண்போம்: உயிர்த்தெழுந்த இயேசு பரலோகத்திற்கு ஏறிச் சென்று, அங்கு இராஜாவாக முடி சூட்டப்பட்டதாகப் பேதுரு அறிவித்தார்! பிறகு அவருடைய முடி சூட்டலை அறிவிப்பதற்காகப் பரிசுத்த ஆவியானவர் அனுப்பப்பட்டார் (நீண்ட நாட்களுக்கு முன்பு அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் பற்றிய எனது வகுப்பில், J.W. இராபர்ட்ஸ் அவர்கள், இந்த நிகழ்ச்சியை வெஸ்ட் மினிஸ்ட்டர் அபேயில் இங்கிலாந்தின் அரசருக்கு முடி சூட்டப்படுவதையும் அதைத் தொடர்ந்து ஒரு செய்தியாளர் “நாம் ஒரு புதிய அரசரைப் பெற்றுள்ளோம்! அரசர் நீடுழி

வாழ்க!” என்று அறிவிப்பதற்கு ஓடி வருதலையும் சுட்டிக் காட்டி ஒப்பிட்டார்.)

பேதுரு தமது உரையை முடிப்பதற்குத் தயாரானார். கிறிஸ்துவைப்பற்றிப் பழைய ஏற்பாட்டில் கூறப்பட்டதை அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். இயேசு ஒவ்வொரு தீர்க்க தரிசனத்தையும் நிறைவேற்றியதை அவர் நிரூபித்தார். இப்பொழுது அவர், இரண்டு சிந்தனைகளை முன்வைக்க தயாரானார். விளைவிற்காக சற்றுக் காத்திருந்து, பிறகு இடிமுழக்கம் போன்ற குரலில் அவர் பின்வருமாறு பேசியதை என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது: “ஆகையினால், நீங்கள் சிலுவையில் அறைந்த இந்த இயேசுவையே தேவன் ஆண்டவரும் கிறிஸ்துவுமாக்கினார்⁵⁶ என்று இஸ்ரவேல் குடும்பத்தார் யாவரும் நிச்சயமாய் அறியக்கடவர்கள்” என்றான் (வ. 36)!

தேவன் இயேசுவை நடத்தின முறையிலிருந்து, யூதர்கள் அவரை நடத்தினமுறை எவ்விதம் மாறுபட்டதென்று விளக்கப்பட்டது: யூதர்கள் அவரைச் சிலுவையில் அறைந்தனர், ஆனால் தேவன் அவரை ஆண்டவரும் கிறிஸ்துவுமாக்கினார்! தேவன் மனிதகுலம் முழுமைக்கும் - அவர்கள் பல நூற்றாண்டு களாக எதிர்நோக்கியிருந்த - மேசியாவாகிய “கிறிஸ்து” அவரே என்று அறியச் செய்தார்! உயிர்த்தெழுதலினால் இயேசுவே “கர்த்தர்” - அவர்களை ஆளுபவர், அவர்களின் அடைவிடத்தின் எஜமானர், அவரே அவர்களின் நம்பிக்கைக்கு உரியவர் என்றும் தேவன் உறுதிப்படுத்தினார்!

என்ன ஒரு ஆச்சரியமான பிரசங்கம்; என்ன ஒரு அற்புதமான முடிவுரை!

முடிவுரை

மீண்டும் ஒருமுறை அப். 2ல் நமது எஞ்சியுள்ள பாடங்களைத் தயக்கத்தோடு விட்டு வைக்கிறோம். “தொடக்கம்” என்ற கருத்தானது இந்த அதிகாரம் முழுவதிலும் தொடருகிறது. வசனங்கள் 37 முதல் 41 வரை, சவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படிதலில் தொடக்கத்தை நாம் காண்கிறோம். மனிதர்கள், “நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்?” என்று கதறினார்கள் (வ. 37); பேதுரு, “நீங்கள் மனந்திரும்பி, ஒவ்வொருவரும் பாவ மன்னிப்புக்கென்று இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே

ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” (வ. 38) என்று பதில் அளித்தார்; மற்றும் “அவனுடைய வார்த்தையை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்” (வ. 41). பிறகு, வசனங்கள் 42 முதல் 47 வரை சபையின் ஜீவியத் தொடக்கம் பற்றிக் கூறப்படுகிறது, ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குள் புதிய வாழ்க்கை வாழ்வது என்பதன் பொருளைக் கற்றுக் கொண்டனர். அதிகாரத்தின் முடிவு வரை இம்மன வெழுச்சியான நிலை தொடருகிறது.

ஆயினும், இயேசு கிறிஸ்துவைப்பற்றிய பேதுருவின் பிரசங்கமே இவ்வதிகாரத்தின் மையப்பகுதியாக உள்ளது. ஜேம்ஸ் O. பெயர்ட் அவர்கள், பிரசங்கிப்பது என்பது பந்து ஒன்றை எறிந்து விளையாடுவது போன்றதாகும் என்றார். குறிப்பிட்ட கருத்தைப் பிரசங்கியார் கூறும் ஒவ்வொரு முறையும், அது அவர் தம்மைக் கேட்பவர்களிடத்தில் அவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்று பார்ப்பதற்காகப் பந்து ஒன்றை வீசி எறிவதற்கு ஒப்பாகும். சிலர் அப்பந்து எறியப்பட்டதை உணராமல், அது தங்கள் தலையில் மோதும்படி விடுகின்றனர். ஒரு சிலர் அதைப் பிடித்து பிரசங்கியாருக்கே திரும்ப எறிந்து விடுகின்றனர். பிரசங்கம் என்பது இதுதான்.

இயேசுவைப்பற்றி இதில் நாம் அறிவு சார்ந்த பயிற்சியாக எதுவும் கற்றுக் கொண்டிருக்கவில்லை. உங்களை நோக்கி நான்-நீங்கள் கையாள வேண்டிய கருத்துக்கள் மற்றும் கோட்பாடுகள் என்ற - “பந்துகளை எறிந்து கொண்டு” இருந்தேன். அவைகளை நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? அவைகள் உங்கள் தலைகளில் பறக்கும்படி விட்டுவிட்டீர்களா? அவைகளைப்பற்றி ஒன்றும் செய்யாமல் அவைகளைப் “பிடித்து” (புரிந்து கொண்டு) மட்டும் வைத்திருக்கிறீர்களா? அல்லது சுவிசேஷம் அதன் நிறைவுடன் முதன்முறையாகப் பிரசங்கிக்கப்பட்டபோது அதற்கு மூவாயிரம் பேர் பதில் செயல் செய்தது போல, அவைகளைத் “திருப்பி எறிய” தயாராய் இருக்கிறீர்களா?

அப். 2:41, “அவனுடைய (பேதுருவுடைய) வார்த்தையைச் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். அன்றையத் தினம் ஏறக்குறைய மூவாயிரம் பேர் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டார்கள்” (KJV) என்று குறிப்பிடு

கின்றது. இயேசுவைப்பற்றிய செய்தியை நீங்கள் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால், அவருடைய நாமத்தினால் ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு நீங்கள் தயங்க மாட்டீர்கள். அதே நாளில் மூவாயிரம்பேர் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். நீங்கள் ஞானஸ்நானம் பெறத் தேவை என்றால், இன்றே அதைச் செய்யுங்கள்!

❁ காட்சி-உதவிக் குறிப்புகள் ❁

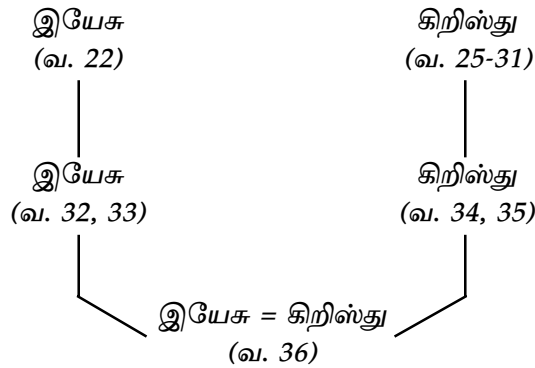
1. அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் நூலை நீங்கள் கற்பிக்கையில், மனமாற்றத்தின் மாதிரிகளை வலியுறுத்த நீங்கள் விரும்புவீர்கள். திறவுகோல் மாதிரிகளின் இயல்புகளைக் காட்டும் வரைபடம் பயன்படுத்துவது இதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும்.

நான் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் நூலைக் கற்பிக்கையில், அடுத்த பக்கத்தில் உள்ளது போன்ற வரைபடத்தின் வெறுமையான நகலை மாணவர்களுக்குக் கொடுத்து, பாடங்களை நடத்த நடத்த, அவைகளை அவர்களாகவே நிறைவு செய்யும்படி கூறுகின்றேன். காலியான கட்டங்களில் ஒரு குறியை மட்டும் குறிப்பிடாமல், வசனப் பகுதியில் ஒவ்வொரு படியும் நிறைவேற்றப்பட்டதற்குள்ள வார்த்தைகளை எழுதும்படி அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வேன். மனமாற்றத்தின் சம்பவங்களைக் கற்றுக் கொள்ளும் ஒவ்வொரு முறையும், இந்த வரைபடத்தை நிறைவு செய்ய நாங்கள் முயற்சி எடுப்பதுண்டு. பாடத்தின் முடிவில், வரைபடமானது அடுத்தபக்கத்தில் கொடுத்துள்ளதுபோலக் காணப்பட வேண்டும்.

வரைபடமானது முடிக்கப்பட்ட பிறகு, அதைக் கவனமாய் உற்று நோக்க சில நிமிடங்களை நாங்கள் எடுத்துக் கொள்ளுகிறோம். இரு உண்மைகளை இதில் சுட்டிக்காட்ட முடியும்: (1) ஒவ்வொரு மனமாற்ற நிகழ்ச்சியிலும் ஞானஸ்நானம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (2) இரட்சிப்பு என்பது ஞானஸ்நானத்திற்கு முன்பு உள்ள நிலையாக எந்த ஒரு மனமாற்ற நிகழ்ச்சியிலும் காட்டப்படவில்லை.

2. பேதுருவின் பிரசங்கத்தை மக்கள் ஏற்றுக் கொண்ட அல்லது புறக்கணித்த விதத்தைப் பற்றி வகுப்பறையில் பேசுகையில் நான் உண்மையான பந்து ஒன்றைப் பயன்படுத்துகின்றேன். இன்றைய நாட்களில் வித்தியாசப்பட்ட மக்கள் சுவிசேஷத்தை எப்படி ஏற்றுக் கொள்கின்றனர் என்பதை விளக்க, அப்பந்தை வகுப்பில் எறிவதுண்டு. (ஒரு மெல்லிய, ஸ்பான்சு பந்தானது ஒருவருக்கும் அடிபடாத நிலையை உறுதியாக்கும்.)

3. அப். 2ல் பேதுருவின் பிரசங்கத்தைக் கற்றுக்கொள்ளும் போது, பேதுருவின் உரையைக் கேட்டவர்களுக்கு, வசனம் 36ல் பேதுருவின் கூற்றைக் கேட்பதற்கு முன்பு வரை, “கிறிஸ்து” மற்றும் “இயேசு” என்ற வார்த்தைகள் வித்தியாசப்பட்ட பொருளுடையதாயிருந்தன என்பதை வலியுறுத்துங்கள். உங்களிடத்தில் எழுதிக்காட்டக் கூடிய கரும்பலகை அல்லது அது போன்ற வேறொன்று இருந்தால், நீங்கள் ஒரு வரை படத்தைப் பயன்படுத்த முடியும். 22ம் வசனத்திற்கு வரும் போது கரும்பலகையின் இடது புறம் “இயேசு” என்ற வார்த்தையை எழுதுங்கள். வசனங்கள் 25 முதல் 31 வரை நீங்கள் விவாதிக்கும்போது “கிறிஸ்து” என்ற வார்த்தையைக் கரும் பலகையின் வலது பக்கம் எழுதுங்கள். வசனங்கள் 32 மற்றும் 33 ஆகியவை “இயேசு” வுக்கு மறுபடியும் திரும்புகையில், வசனங்கள் 34 மற்றும் 35 ஆகியவை மறுபடியும் “கிறிஸ்துவை”ப் பற்றி விவாதித்து ஆய்கின்றன. வசனம் 36க்கு நீங்கள் வருகையில் இந்த இரு சிந்தனைகளையும் இணையுங்கள்: இயேசுவே கிறிஸ்து!

எழுதவதற்கான கரும்பலகை உங்களிடத்தில் இல்லை யென்றால் (அல்லது கரும்பலகையை உபயோகிக்க விரும்ப வில்லையென்றால்), உங்களின் ஒரு கரத்தை “இயேசு” என்றும் இன்னொரு கரத்தை “கிறிஸ்து” என்றும் அடையாளப் படுத்துங்கள். பேதுரு ஒன்றை அல்லது வேறொன்றைப்பற்றி விவாதிக்கின்ற விஷயத்தைக் கூறுகையில் சரியான கரத்தைத் தூக்குங்கள். வசனம் 36க்கு நீங்கள் வருகையில், இரு கரங்களையும் வலுவாக இணைத்துக் காட்டுங்கள்: “இயேசு” மற்றும் “கிறிஸ்து” ஆகிய இரண்டும் ஒன்றே!

✠ பிரசங்கக் குறிப்புகள் ✠

1. அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் நூலில் உள்ள மனமாற்றத்தின் எடுத்துக் காட்டுகளைக் கொண்டு தொடர் பிரசங்கங்கள் பிரசங்கிக்கப்பட முடியும். அப். 2ல் யூதர்களின் மனமாற்றத்தைப்பற்றிய எனது பிரசங்கப் புறக்குறிப்பு ஒன்று “புதிய ஏற்பாட்டின் ஆராய்ச்சி”, இன்றைக்கான சத்தியம் (ஜூலை 1993), பக். 12ல் காணப்படுகிறது. பக்கம் 119ல் தரப்பட்டுள்ள வரைபடம் போல நான் கம்பளித் துணிப் பலகை (flannelboard) ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து இப்பாடத்தை விளக்கினேன். பலகையின் மேற்புறம் இடது மூலையில் காட்சியை அமைக்கப் பயன்படும் திறவுகோல் வார்த்தைகளை வைத்தேன். பேதுரு, கூட்டத்தாருக்குப் பிரசங்கம் செய்வது போன்ற ஒரு படம் பலகையின் மத்தியில் உள்ளது. பாடத்தின் பிரதான கருத்துக்கள் பலகையின் கீழ்ப்பகுதியில் அட்ட வணைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. பேதுருவின் பிரசங்கத்தின் எளிய புறக்குறிப்பொன்று வலது பக்க மேல் பகுதியில் உள்ளது. இந்த அமைப்பு ஒரு வரைபடம் அல்லது கரும்பலகை அல்லது ஒளிப்படக் கருவியின் படத்திரை இவற்றில் கூட காட்டப்பட முடியும்.

அப். 2: 3,000 ஙர் இரடசிக்கர்படது ஁ர்படி

பெந்தெகொஸ்தே

12 அப்போஸ்தலர்கள்

தேவாலயம்

இயேசுவே கிறிஸ்து

- அற்புதங்கள்
- தீர்க்கதரிசனம்
- உயிர்த்தெழுதல்
- ஆவியானவர்
- பெரிழியப்படுதல்

1. கிறிஸ்துவைப் பற்றி கேள்விப்பட்டதினால்.
2. கிறிஸ்துவில் விசுவாசம் கொண்டதினால்.
3. கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படிந்ததினால்: “மனைந்திரும்பி ... ஞானஸ்நானம் பெறுங்கள்.”
4. கிறிஸ்துவுக்கு உடனே கீழ்ப்படிந்ததினால்.
5. கிறிஸ்துவின் சபையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டதினால்.
6. கிறிஸ்துவோடு தொடர்ந்து இருந்ததினால்.

தரளான ஜனங்களுக்குப் பேதுரு பிரசங்கித்தல்.

2. அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் நூலில் உள்ள மனமாற்றத்தின் எடுத்துக்காட்டுகள்பற்றி மூன்று மாதகால வகுப்புகள் அல்லது பாடங்கள் எடுக்க நீங்கள் விரும்பினால், அதற்கான பாடத் திட்டம் பின்வருமாறு:

1. மத். 28:18-20; மாற். 16:15, 16; மற்றும் லூக். 24:45-49ன் பிரதான கட்டளை. இது மனமாற்றத்தின் எடுத்துக்காட்டுக்கான பின்னணியைத் தரும்.
2. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் யூதர்களின் மனமாற்றம் (அப். 2).
3. சமாரியர்களின் மனமாற்றம் (அப். 8).
4. மந்திரவாதி சீமோன் ("மந்திரவாதி ஒருவரின் மனமாற்றம்"; அப். 8).
5. எத்தியோப்பிய மந்திரியின் மனமாற்றம் (அப். 8).
6. சவுலின் மனமாற்றம் (அப். 9; 22; 26).
7. கொர்நேலியுவின் மனமாற்றம் (அப். 10; 11).
8. லீதியாளின் மனமாற்றம் (அப். 16).
9. சிறைச்சாலைக்காரரின் மனமாற்றம் (அப். 16).
10. கொரிந்தியர்களின் மனமாற்றம் (அப். 18).
11. அப்பொல்லோ: "ஒரு ஊழியக்காரரின் மனமாற்றம்" (அப். 18).
12. பேலிக்ஸின் மனமாற்றமின்மை (அப். 24).
13. அகிரிப்பாவின் மனமாற்றமின்மை (அப். 25; 26).

அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் நூலை நாம் தொடர்ந்து கற்றுக் கொள்ளுகையில், மேற்சொன்ன இந்தப்பாடங்களுக்கு நான் சுருக்கப் புறக்குறிப்புகளும், காட்சி உதவிகளும் அளிப்பேன். அப்பாடக் குறிப்புகள் அநேகமாக உங்களுக்குத் தேவைப்படும் குறிப்புகள் யாவற்றையும் தரும்.

3. அப். 2க்கான வேறொரு அணுகுமுறையில் நீங்கள் ஆர்வமாயிருந்தால், அநேக ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இவ்வதி காரத்தைப்பற்றி, "சபை நிலைநாட்டப்பட்ட நாள்" என்ற தலைப்பில் ஒரு எடுத்துரைக்கும் பிரசங்கத்தை நான் எழுதினேன். அது, யோவேல் என்ற பெயருடைய பன்னிரண்டு வயதான யூதச் சிறுவன் ஒருவரின் கண்ணோட்டத்தில் அப். 2ன் நிகழ்ச்சிகளை விளக்குவது போன்று அமைந்துள்ளது. இந்தப் பிரசங்கமானது கைப் பிரதி வடிவில், Haun Publishing Company, Box 3426, Pasadena, TX 77501, USA என்ற முகவரியில்

கிடைக்கின்றது.

4. அப். 2ல் உள்ள மனமாற்ற சம்பவத்தை அணுகும் ஆர்வமுள்ள ஒரு முறை என்னவெனில், “97,000 பேர் ஏன் இரட்சிக்கப்படவில்லை?” என்பதாகும். யூதர்களின் மூன்று முக்கிய பண்டிகை தினங்களில், எருசலேம் மற்றும் அதன் சுற்றுப்புறங்களில் உள்ள பகுதிகளின் மக்கள் தொகை மிகவும் அதிகமாகி நூறாயிரக்கணக்கான மக்களால் நிறைந்து வழியும் (சிலர் இது பத்து இலட்சமாகக் கூட இருக்கும் என்று மதிப்பிட்டுள்ளனர்). பாதுகாப்பான நிலையிலிருக்க, அக்கூட்டத்தில் 100,000 பேர் இருந்தனர் என்று மதிப்பிடலாம். மூவாயிரம் பேர் ஞானஸ்நானம் பெற்றதால், குறைந்த பட்சம் 97,000 பேர் ஞானஸ்நானம் பெறவில்லை என்று பொருளாகிறது! ஏன் அவர்கள் பெறவில்லை? மனந்திரும்பின 3000 பேரைப் பாருங்கள், பிறகு திரும்பி மனந்திரும்பாதவர்களைப் பாருங்கள். உதாரணமாக: 97,000 பேர் பேதுருவின் பிரசங்கத்தினால் அசைக்கப்படவில்லை. அவர்கள் இயேசுவே கிறிஸ்து என்று விசுவாசிக்கவில்லை. அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அவர்கள் பேதுருவின் வார்த்தையைச் “சந்தோஷமாய்” ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை (KJVயின் மொழி நடை). அவர்கள் மனந்திரும்பவில்லை. மாறுபாடுள்ள சந்ததியிலிருந்து விலகிவர அவர்கள் விரும்பவில்லை. இவ்வாறு, அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெறவில்லை, இவ்வாறு அவர்கள் இரட்சிக்கப்படவில்லை, இவ்வாறு அவர்களைத் தேவன் சபையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. இவ்விதமான செய்தியில், மக்கள் இன்று ஏன் சுவிசேஷத்துக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை என்பதற்குப் பல காரணங்களை நீங்கள் குறிப்பிட முடியும்.

குறிப்புகள்

¹அப். 1:26ல் போலவே இங்கும் “பதினொருவர்” என்பது அப்போஸ்தலர்களைக் குறிக்கிறது (எல்லா அப்போஸ்தலர்களையும் குறிப்பிடும்போது “பன்னிருவர்” என்று அவர்கள் அழைக்கப்படுகின்றனர் [6:2]). பிரசங்கத்தின் முடிவில் கூட்டத்தினர் எல்லா அப்போஸ்தலர்களையும் பார்த்து (2:37) கேட்டபடியால், பேதுரு ஒரு மொழியில் பிரசங்கம் செய்ய, மற்ற

பதினொருவரும் அதை அங்கிருந்தவர்களின் மொழியில், மொழியாக்கம் செய்திருக்கக்கூடிய வாய்ப்புள்ளது. பேதுரு, எல்லாரும் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய - அநேகமாக கொய்னி கிரேக்க - மொழியில்தான் பேசியிருக்க வேண்டும், மற்ற அப்போஸ்தலர்கள் அவரைச் சுற்றி நின்று சாட்சி கொடுத்திருப்பார்கள் (பேதுரு பேசுகையில் அவர்கள் சம்மதிக்கும் வகையில் தலையை அசைப்பதை என்னால் கற்பனையில் காண முடிகிறது). 40ம் வசனத்தையும் (... புத்தி சொன்னான்) மற்றும் 41ம் வசனத்தையும் (“அவனுடைய வார்த்தையைச் சந்தோஷமாய் ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்) கவனியுங்கள். ²“எருசலேமில்” வாசம் பண்ணியவர்கள் என்பது “வானத்தின் கீழிருக்கிற சகல தேசத்தாரிலுமிருந்து வந்த” யூதர்கள் அங்கு தற்காலிகமாகத் தங்கியிருந்ததைக் குறிக்கிறது. ³யூதர்கள் நேரக் கணக்கை சூரிய உதயத்திலிருந்து (சுமார் 6 மணியில் இருந்து) தொடங்கினர். சூரிய உதய நேரம் மாறுபடக் கூடும் என்பதால் இது சுமார் 9.00 மணியாக இருக்கலாம். ⁴பெந்தெகொஸ்தே போன்ற பண்டிகை நாட்களில் அநேகர் காலை பத்து மணி வரை ஒன்றும் புசிப்பதோ, குடிப்பதோ கிடையாது, சிலர் நடுப்பகல் வரை புசியாமல், குடியாமல் இருப்பார்கள். ⁵பழைய ஏற்பாட்டின் செப்துவஜிந்த் கிரேக்க மொழி பெயர்ப்பிலிருந்து பேதுரு மேற்கோள் காட்டினார் (சொற் பொருள் அகராதியில் “எழுபதின்மரின் பணி” [Septuagint] யில் பார்க்கவும்). பல விளக்கவுரையாளர்கள் பேதுருவின் வார்த்தைகளுக்கும், செப்துவஜிந்த்தின் வாசகங்களுக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டுவதில் விருப்பமுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றனர். அவர்களில் பலர் இரண்டு உண்மைகளைக் கவனிக்காது விடுகின்றனர்: (1) செப்துவஜிந்த்தின் மூலநூலில் உள்ள வாசகங்கள்பற்றி நூறு சதவிகிதம் நாம் முழுமையாய் அறியவில்லை. இந்நாளில் நம்மிடம் உள்ள செப்துவஜிந்த் நூல்களில் உள்ளவற்றைக் காட்டிலும், பேதுருவின் வார்த்தைகள் மூல நூலுக்கு மிகவும் உருங்கிய பொருளில் பேசப்பட்டிருக்கலாம். (2) பேதுரு, தேவனால் ஏவப்பட்டவராக இருந்தார். செப்துவஜிந்த் வாசகங்களில் இருந்து அவரது வார்த்தைகள் மாறுபட்ட இடங்களில், அந்த வார்த்தையின் பொருள்பற்றி பரிசுத்த ஆவியானவர் ஏவப்பட்ட விளக்கங்களை அளித்துள்ளார். ‘நமது வேதாகமங்களில், யோவேல் 2:28ல், “கடைசி நாட்களில்” என்று இல்லை, மாறாக “அதற்குப் பின்பு” என்றுள்ளது. ஏசாயா மற்றும் மீகா (ஏசா. 2:2; மீகா 4:1) ஆகியோர் பயன்படுத்திய “கடைசி நாட்களில்” என்ற வார்த்தைகள் சுட்டிக்காட்டிய கால கட்டத்தையே இதுவும் சுட்டிக்காட்டுவது ஆதாரப்பூர்வமானதாகும். ஆவியானவரின் ஏவுதலால், பேதுரு தமது உரையில், யோவேல் “கடைசி நாட்களை” ப்பற்றி பேசியதாகத் தகவல் அளித்தார். ⁷யூதர்களின் யுகத்தின் “கடைசி நாட்களை” ப்பற்றிப் பேதுரு பேசியிருக்க வாய்ப்புள்ளது. ஆயினும், கேட்டவர்களுக்கு அவ்வார்த்தைகளின் விளக்கம் மற்றும் அதன் அடிப்படைக் கருத்து இவை பொருள்படும் விதம்பற்றி, “கடைசி நாட்கள்” என்பது மேசியாவின் ஆளுகையைக் குறிக்கிறது என்ற விளக்கம் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ⁸1 கொரி. 10:11; எபி. 9:26; 1 பேது. 1:20; 1 யோவா. 2:18 ஆகியவைகளையும் காணவும். ⁹ஆயிரமாண்டு அரசாட்சிக் கொள்கையுடைய பலர், “கடைசி நாட்கள்” என்ற சொல்வழக்கானது, இயேசு இனி வந்து எருசலேமில்

ஆயிரமாண்டு ஆளப்போகும் காலம் என்று கற்பனை செய்கின்றனர். ¹⁰யோவேலின் கூற்றில் உள்ள வல்லமையிலிருந்து தப்பிக்க, ஆயிரமாண்டு அரசாட்சிக் கொள்கை விளக்கக்காரர்கள் மிகவும் சிரமப்படுகின்றனர், ஆனால் பேதுரு தெளிவாக, “தீர்க்கதரிசியாகிய யோவேலினால் உரைக்கப்பட்டபடியே இது நடந்தேறுகிறது” என்று கூறினார். அவர், “இது எனக்கு ... நினைவூட்டுகிறது” அல்லது “இது ... போல் உள்ளது” என்றெல்லாம் கூறாமல், “இது ...” என்று கூறினார்.

¹¹ஞானஸ்நானம் என்பது முழுதலாக இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை என்று நிரூபிக்க வீணான முயற்சி செய்பவர்கள் பலர், வசனம் 33ல் உள்ள “பொழிந்தருளினார்” என்ற வார்த்தையை, “இது ஞானஸ்நானம் ஊற்றுதலாகவும் செய்விக்கப்படலாம் என்பதை நிரூபிக்கிறது” என்பதற்காக சந்தர்ப்பவாதம் செய்யப் பயன்படுத்துகின்றனர். பரிசுத்த ஆவியானவர் அப்போஸ்தலர்கள்மீது இறங்கி வந்தமைக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தைகள் யாவும் - “ஞானஸ்நானம்” (1:4), “நிரப்பப்பட்டு” (2:4), “ஆவியை ஊற்றுவேன்” (2:17) - உருவக நடையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பரிசுத்த ஆவியானவர் ஒரு நபராக இருக்கின்றவரானதால், அவரை “ஊற்ற” முடியாது. யாரேனும் இக்கருத்து பற்றி எனக்கு அறைகூவல் விடுப்பார் களென்றால், நான் ஒரு குவளையை எடுத்து அதில் சிறு கல் ஒன்றை இடுவேன். அப். 1, மற்றும் 2ல் கூறப்பட்டவைகளுக்குத் தோராயமான ஒரு இணைச் செயலாக, அக்கல் மூழ்கும் வரையில் அக்குவளையைத் தண்ணீரினால் நிரப்புவேன். ¹²அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளின் பிற்பகுதியில், பேதுரு, பவுல் போன்ற அநேகர் தரிசனங்களைக் கண்டனர் (10:17; 16:9). ஒருவேளை இந்த இராத்தரிசனங்கள், ஏவப்பட்ட சொப்பனங்களினால் உண்டாயிருக்கலாம் (அப். 27:23). ¹³யோவேல் 2:29ல் “என்னுடைய” என்ற வார்த்தை இல்லாமல் (The என்ற ஆங்கில article) இருப்பதால், “ஊழியக்காரர்கள்” என்பது அன்றைய அடிமைத்தன முறையிலிருந்தவர்களை குறிப்பிட்டிருக்கலாம். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், அநேகமாக இது உலகத்தின்படியான அடிமை வேலை செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் கிறிஸ்தவர்களானதைக் குறிப்பிடலாம். ¹⁴யோவேல் கூறிய அனைத்தும் பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று நடந்தேறவில்லை. உதாரணமாக, நாம் அறிந்த வரையில் அன்றைய தினம் தரிசனங்களோ (அல்லது) சொப்பனங்களோ காணப்படவில்லை (வ. 17). ஆகவே, பெந்தெகொஸ்தேயன்று யோவேல் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றம் ஆரம்பம் ஆயிற்று என்று பேதுரு கூறியிருப்பது நிரூபணமாகிறது. ¹⁵“மகன்கள்” மற்றும் “மகன்கள்” (வ. 17), “ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள்” (வ. 18) ஆகியோருக்கு வரங்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டன. பின்னாளில் பெண்கள் அற்புத வரங்களைப் பெற்றனர் (அப். 21:9). ¹⁶“வாலிபர்கள்” மற்றும் “வயது முதிர்ந்தவர்கள்” ஆகியோருக்கு வரங்கள் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டன (வ. 17). ¹⁷அடிமைகளும் அதில் சேர்க்கப்படலாம் (வ. 18). ¹⁸மூல பாஷையில் இது “எல்லா மாம்சத்தின் மேலும்” என்றுள்ளது, என்றால் மிருகங்கள், மீன்கள் மற்றும் பறவைகளும் இதில் அடங்கியிருக்க வேண்டும் (1 கொரி. 15:39)! ¹⁹பழைய ஏற்பாட்டில் தேவனால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மொழிநடைகள் ஏராளமான பகுதிகளில் உள்ளன. உதாரணமாக, தானியேல் 7-12ஐப் பாருங்கள். இவ்வகையில் முக்கியமாய்க்

குறிப்பிடத்தக்க மொழிநடைகள், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்ற நூலில் உள்ளது. மூல பாஷையில், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்ற நூலானது, “இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்பாடு ...” என்று தொடங்குகிறது. ²⁰வெளி. 6:12-14ல் “கோபாக்கினையின் மகாநாளைக்” குறிப்பதற்கு இதே மொழிநடை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது உலகத்தின் முடிவைக் குறிக்கிறதென்று நான் எண்ணுகின்றேன். சிலர் இது அநேகமாக ரோமாபுரி ராஜ்யத்தின்மேல் வரக் கூடிய ஒரு தற்காலிகமான தீர்ப்பை, குறிப்பதாக எண்ணுகின்றனர். 2 பேது. 3:10ல் இதே மொழிநடை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, இங்கு நிச்சயமாகவே இது உலகத்தின் முடிவை குறிப்பதாயுள்ளது.

²¹இப்பாடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள இரு நிலைகளுடன், கூடுதலாக வேறொரு சாத்தியக் கூறும் உள்ளது. அதாவது: கி.பி. 70ல் எருசலேம் அழிக்கப்படுவதை யோவேல் குறிப்பிட்டார். அந்த நாளில் எருசலேமில் வாழ்ந்திருந்தவர்களில், “கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுது கொள்பவர்கள்” (அதாவது கிறிஸ்தவர்கள்) அந்த அழிவிலிருந்து காக்கப்பட்டனர். மத்தேயு 24:15, 16ல் உள்ள கிறிஸ்துவின் தீர்க்கதரிசனத்தால் எச்சரிக்கப்பட்டவர்கள், ரோமாபுரிப் படைகள் நெருங்குகையில் நகரை விட்டு ஓடிப்போயினர். இந்நிலையானது, வசனப்பகுதியை எவ்விதத்திலும் பிணைப்பறுப்பதில்லை. ஆனால் இப்பாடத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள நிலையை நான் தெரிவு செய்கிறேன். ²²யோவேலின் தீர்க்கதரிசனம் ஒவ்வொன்றும் அந்த ஒரே நாளில் நடந்தேறவில்லை என்று முன்னரே நாம் கவனித்தோம். வசனங்கள் 19-21 உலக முடிவைக் குறிக்கிறது என்ற கருத்தானது, யோவேலின் தீர்க்கதரிசனமானது கிறிஸ்தவ யுகத்தின் - பெந்தெகொஸ்தேமுதல் உலக முடிவுவரையுள்ள காலத்தின் - முழுமையான நிகழ்ச்சி சுருக்கமாக ஆய்கிறது என்பதே இங்கு கண்ணோக்க வேண்டியதாகும். ²³பல விரிவுரையாளர்கள், வசனம் 19 மற்றும் 20ல் உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ள காட்சிகள் இயேசு சிலுவையில் தொங்கிய போது சூரியன் அந்தகாரப்பட்ட நிகழ்ச்சியில், ஒரு வரையரைக்குட்பட்ட விதத்தில் ஒத்துப் போவதாகக் குறிப்பிடுகின்றனர். இயேசுவின் மரணத்தின் போது நடந்த உலகியல் நிகழ்ச்சிகள், யோவேலின் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒரு பகுதி நிறைவேற்றமாயிருந்தது. ²⁴“கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுது கொள்வது” என்பது வாய்ப்பயிற்சியை விட மேலானது (மத். 7:21). இதற்கு அப். 22:16 ஒரு சிறந்த இணை வசனமாகும், அங்கு அனனியா, சவுலிடம், “நீ எழுந்து கர்த்தருடைய நாமத்தைத் தொழுது கொண்டு, ஞானஸ்நானம் பெற்று, உன் பாவங்கள் போகக் கழுவப்படு” என்றார். ²⁵“நசரேயன்” என்றால் இயேசு, நசரேத் என்ற நகரில் இருந்து வந்தவர் என்று பொருள் (KJV, NIV யில் காணவும்). அந்நாட்களில், “இயேசு” என்பது ஒரு பொதுவான பெயராய் இருந்தது. பவுல், இயேசுவைக் குறிப்பதற்கு “நசரேயன்” என்ற மாறுபட்ட சொல்லாக்கத்தைப் பயன்படுத்தினார். ²⁶அற்புதங்களை, “பலத்த செய்கைகள்”, “அற்புதங்கள்” மற்றும் “அடையாளங்கள்” என்ற மூன்று வழிகளில் புதிய ஏற்பாடு குறிப்பிடுகின்றது. “பலத்த செய்கைகள்” என்ற வார்த்தை “வல்லமை” என்ற மூலப் பொருள் கொண்ட கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. “பலத்த செய்கைகள்” என்பது என்ன செய்யப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும். “அற்புதங்கள்”

என்பது, இந்த பலத்த செய்கைகள் மக்கள்மேல் ஏற்படுத்திய விளைவைக் குறிக்கும். “அடையாளங்கள்” என்பது இந்த பலத்த செய்கைகளின் நோக்கத்தைக் குறிக்கும். இவைகளைச் செய்தவர்களோடு தேவன் இருந்தார் என்பதற்கு இவைகள் ஒரு அடையாளம் ஆகும் (எபி. 2:4ஐக் கவனிக்கவும்). ²⁷இயேசு, பெயெல்செபூலின் வல்லமையினால் பலத்த செய்கைகளைச் செய்ததாகப் பரிசேயர்கள் குற்றம் சாட்டினர் (மத். 12:24), ஆனால் அவர் பலத்த செய்கைகள் செய்ததை அவர்களால் மறுக்க முடியவில்லை (லூக். 11:15). ²⁸பார்க்க விரும்புவர்கள் யாவரும் எளிதில் சென்று சேரும் வண்ணம் அக்கல்லறை இருந்தது (இ.வ. யோவான் 20:5). ²⁹இதை நான் எழுதியபோது, அமெரிக்க நாட்டில் புகழ் பெற்ற விளையாட்டு வீரர் ஒருவர் கொலைக் குற்ற விசாரணைக்குட்பட்டிருந்தார். அமெரிக்க தேசத்தில் இருந்துகொண்டு, இவரது பெயரையும், இவருக் கெதிராய்க் கூறப்பட்ட குற்றத்தையும் அறியாதிருப்பதென்பது அநேகமாக முடியவே முடியாததாகும். இதே போலவே, அன்று எருசலேமிலிருந்து மக்கள் எல்லாருடைய நாவுகளிலும், எதிர்மறையாகவோ அல்லது நேர்மறையாகவோ இயேசு என்ற பெயர் வழங்கிற்று. ³⁰மூல வசனத்தில் இது “சட்டமற்ற மனிதர்களின்” என்றுள்ளது, இது அநேகமாக தேவனுடைய நியாயப் பிரமாணமற்ற (அதாவது புறஜாதி) மக்களைக் குறிப்பதாய் உள்ளது. ரோமாபுரி வீரர்கள்தான் இயேசுவைச் சிலுவையில் ஆணியடித்தனர், ஆனால் அவ்வாறு செய்ததில் அவர்கள் யூத மக்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றினர். எனவே பேதுரு, “நீங்கள் (அவரைச்) சிலுவையில் ஆணியடித்துக் கொன்றீர்கள்” என்று கூற முடிந்தது. ³¹மறுபடியும் பேதுரு, பலஸ்தீனத்தில் வாழ்ந்தவர்களை இங்கு குறிப்பிட்டிருக்கலாம், ஆனால் யூதர்கள் ஒரு நாட்டவராக இருந்து இயேசுவைப் புறக்கணித்தனர் என்ற உண்மையை அவர் வலியுறுத்தினார் (யோவா. 1:11ஐக் கவனிக்கவும்). ஆதலால், எங்கு வாழ்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், அவர்கள் எல்லாரும் “அவரைச் சிலுவையில் அறைந்த” குற்றத்தைச் செய்தவர்கள் ஆவார்கள். ³²தேவனுடைய முன்னறிவு என்ற கருத்துடைய பாடத்தைக் காட்டிலும் வேதாகமத்திலுள்ள மற்ற சில தலைப்புகள் அதிகமான அறை கூவல் விடுபவைகளாய் உள்ளன. எல்லாம் அறிந்த, நடக்கப் போவதைக்கூட முன்னரே அறிந்திருக்கின்ற தேவன், மனிதனுடைய சுயாதீனமான ஒழுக்க நெறிகளில் வேதாகம உபதேசங்களைக் கொண்டு எப்படி ஒப்புரவாக முடியும்? நான் சொல்ல முடிவதெல்லாம், தேவன் ஒவ்வொன்றையும் அறிந்தவராகையால், அவர் என்ன நடக்கும் என்று அறிந்துள்ள உண்மையானது, நேற்று நடந்ததை நான் அறிந்துள்ள தற்கு அதிகமாக, தனிப்பட்ட கடமைகளை நம்மிடமிருந்து நீக்கி விடாது என்பதே. இந்தப் பிரச்சனையில் நாம் தடுமாறுகையில், பேதுருவும், அவரது உரையைக் கேட்டவர்களும் இந்த மெய்யுரைபற்றி எந்தப் பிரச்சனையும் அடையவில்லை என்பது நிச்சயம் என்ற விஷயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். ³³இயேசு மரித்தபோது, அவரது மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதல்பற்றி அநேகந்தரம் (மாற். 8:31; 9:12, 31; 10:33; லூக். 17:25; 18:31-33) முன்னுரைத்திருந்தும், அவரைப் பின்பற்றியவர்கள்கூட எல்லாம் முடிந்தது என்று நினைத்தார்கள். ³⁴பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள பேதுருவின் இரண்டாவது பிரசங்கத்தில் (இ.வ. 3:18) இயேசு ஒரு பாடுபடும் ஊழியக்காரராக

(தீர்க்கதரிசிகள் முன்னுரைத்தபடி) இருந்தது வலியுறுத்தப்படுகிறது. அப். 2:40ல் பேதுரு தமது முதலாவது பிரசங்கத்தில் கூறியதை ஒரு தொகுப்புரையாகவே நாம் பெற்றுள்ளோம் என்று குறிப்பிடுகிறது. அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் நூலில் தகவல்களை இரண்டாம் தரம் தராத ஒருவழி முறையை லுக்கா வழக்கமாக்கியிருந்தார், ஆனால் கூடுதல் விபரங்களை பின்னால் தருகிறார். பேதுரு தமது இரண்டாம் பிரசங்கத்தில் கூறியிருந்தவற்றில் (அப். 3) அதிகமானவற்றைத் தமது முதல் பிரசங்கத்திலும் கூறியிருப்பார், கொர்நேலியுவுக்குக் கூறின பிரசங்கத்தில் இருந்தவை களைக்கூட அவர் (அப். 10) கூறியிருப்பார்.³⁵ உயிர்த்தெழுதலில் நம்பிக்கையற்றவர்கள் இன்றும் கூட இந்தக் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லியாக வேண்டும். கிறிஸ்தவத்தை அழிப்பதற்கு, உயர்ந்து விளங்கும் இந்த இயக்கத்தின் எதிரிகள் இயேசுவின் சரீரத்தைக் கொண்டு வந்தாலே போதும். இதை அவர்களால் செய்ய முடியாது. இயேசுவின் சரீரம் களவாடப்படாத படிக்கு, எல்லாவித முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன என்பது பொதுவாக யாவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். அடுத்த நாள் காலையில் அந்தக் கல்லறை வெறுமையாயிருந்தது என்பதும் பொதுவாக யாவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். அந்த சரீரத்துக்கு என்னவாயிற்று? இயேசுவின் சிநேகிதர்கள் அதை எடுத்துச் சென்றிருக்க முடியாது; இயேசுவின் விரோதிகளும் அதை எடுத்துச் சென்றிருக்க முடியாது. ஆயினும், அது அங்கில்லை. இந்தப் புதிருக்கான விடையைப் பேதுரு அன்றே கூறினார்: இயேசு தாம் முன்னுரைத்தபடியே உயிர்த்தெழுந்தார்.³⁶ பிறப்பின்போது சிக்கல்கள் இருக்கக்கூடும். ஆனால் சாதாரண சூழ்நிலைகளில், இக்கூற்று உண்மையானது.³⁷ உயிர்த்தெழுதலுக்கு வேறு ஆதாரம் ஒன்றும் இல்லை யென்றாலும், அப்போஸ்தலர்களுடைய வாழ்க்கையில் நிகழ்ந்த அதிசயமான மாற்றமே போதுமானதாகும். உயிர்த்தெழுந்த கர்த்தரைப் பார்த்திருந்தால் அன்றி, அப்படிப்பட்ட மாற்றம் நிகழ வேறு வழியொன்றையும் விளக்க முடியாது.³⁸ அப். 3ல், பேதுரு, இந்தப் பிரசங்கத்தில், மோசே, ஏசாயா மற்றும் உள்ள தீர்க்கதரிசனங்களிலிருந்து குறிப்புக்களை காட்டினார். இந்த முதல் பிரசங்கத்தில் லுக்கா பதிவு செய்திராத மற்ற தீர்க்கதரிசனங்களையும் குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்க வாய்ப்புள்ளது. ஆயினும், இந்தப் பிரசங்கத்தின் அடிப்படையான வேண்டுகோள் தாவீதின் எழுத்துக்களாகவே இருந்தது.³⁹ சங்கீதம் 16:8-11. பேதுரு செப்துவஜிந்திலிருந்து மேற்கோள் காட்டினார், ஆகவே, பழைய ஏற்பாட்டின் வாசகங்களிலிருந்து இது சற்று மாறுபடுவதை நீங்கள் கவனிப்பீர்கள் (இது எபிரெய மொழியிலிருந்து மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டது).⁴⁰ மூலவசனத்தில் “ஆத்துமா” என்பதற்கான வழக்கமான வார்த்தையாகிய *psuche* என்றுள்ளது.

⁴¹KJVயில் இங்கு துரதிர்ஷ்டவசமான மொழிபெயர்ப்பாகிய “நரகம்” என்றுள்ளது. மூலப் பிரதியில் இவ்விடத்தில் “Gehenna” (துன்மார்க்கரின் நித்திய அடைவிடம்; அதாவது நரகம்) என்றில்லை, மாறாக “Hades” என்றுள்ளது. சொற்பொருள் அகராதியில் பாதாளம் (Hades) மற்றும் நரகம் (Hell) என்பவைகளின் கீழ் பார்க்கவும்.⁴² இது தாவீதுக்கு பயன்படுத்தப்படுகிற வழக்கமற்ற ஒரு சொல் வழக்காகும். ஒருவேளை, தாவீது, இஸ்ரவேலின் ஆவிக்குரிய பிதாக்களில் ஒருவராயிருந்தார் அல்லது தாவீது ஒரு வம்சத்தைத் தோற்றுவித்தவர் என்ற உண்மையைக் குறிப்பதாகப்

பேதுரு இதை வலியுறுத்தியிருக்கலாம். ⁴³1 இரா. 2:10 மற்றும் நெகே. 3:16 ஆகியவற்றைக் கவனிக்கவும். தாவீதின் கல்லறையில் ஏரோது, வெள்ளைச் சலவைக் கற்களினால் ஒரு நினைவுச் சின்னத்தைக் கட்டினார். அது நகரில் நன்கு தெரியக்கூடிய இடத்தில் இருந்தது. ⁴⁴பழைய ஏற்பாட்டில் தாவீதின் வரலாற்றைப் படிக்கையில் தாவீதின் வாழ்க்கையில் நாம் சுலபமாய்த் தவறவிடக் கூடிய வசீகரமான அம்சம் இதுவாகும். 1 சாமு. 16:13ல் கர்த்தருடைய ஆவி தாவீதின் மேல் வந்தது தெளிவாக்கப்படுகிறது (2 சாமு. 23:2யும் காணவும்). ஆனால் தாவீதுக்குப் பழைய ஏற்பாட்டில் தீர்க்கதரிசி என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படவில்லை. ஆயினும், தாவீது ஒரு தீர்க்கதரிசி என்பதையும், புதிய ஏற்பாட்டில், வேறு எந்தப் பழைய ஏற்பாட்டு நூலைக் காட்டிலும் சங்கீதங்கள் அதிகமாய் மேற்கோள் காட்டப்பட்டன என்பதையும் யூதர்கள் புரிந்திருந்தனர். இப்பாடக் கருத்து பற்றி இன்னும் அதிகமாய் அறிய, இன்றைக்கான சத்தியம் (ஏப்ரல் 1994), “தீர்க்கதரிசியாக தாவீது” என்ற ஆங்கிலப் பிரதியில் “தாவீது 2: இஸ்ரவேலின் மேய்ப்பனாகிய அரசன்” என்ற தலைப்பில் காண்க. ⁴⁵சங். 132:11ஐயும் காணவும். 2 சாமு. 7ன் வாக்குத்தத்தங்களின் ஒரு பகுதி, சாலமோன் மற்றும் அவருக்குப் பின்வந்த தாவீதின் சந்ததியார்கள் தெற்கு இராஜ்யமாகிய யூதாவை ஆண்டபோது நிறைவேறியது. இருப்பினும் அதன் முழுமையான நிறைவேறுதல் இயேசு (தாவீதின் சந்ததியில் வந்தவர், மத். 1:1-16) பரலோகத்திற்கு ஏறி தேவனுடைய வலது பாரிசத்தில் அமர்ந்தபோதுதான் (2:33) நிறைவாக நிறைவேற்றிற்று. ⁴⁶அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் நூலில் “கிறிஸ்து” என்ற வார்த்தை முதன்முறை பயன்படும் இடம் இதுவே. “மேசியா” என்ற எபிரெய வார்த்தையின் கிரேக்க வடிவம் “கிறிஸ்து” ஆகும். இரு வார்த்தைகளுமே “அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்” என்று பொருள்படும். சொற்பொருள் அகராதியில் “கிறிஸ்து” (Christ) என்பதின் கீழ் பார்க்கவும். ⁴⁷தாவீது தாம் எழுதிய எல்லா விஷயங்களைப்பற்றியும் புரிந்திருக்கத் தேவையில்லை. தீர்க்கதரிசிகள் அநேக வேளைகளில், வருடக்கணக்கில் தங்களுக்குப் புரியாதிருந்தவற்றைப் பேசினார்கள், பின்னால் அவர் களுடைய வார்த்தைகள் ஏவப்பட்ட ஒரு பேச்சாளர் அல்லது எழுத்தாளரால் விளக்கி கூறப்பட்டபோதுதான் அவைகள் புரிந்து கொள்ளப்பட்டன. ⁴⁸இயேசுவின் சரீரம் கல்லறைக்குள் ஒரு முழு நாளும், மற்ற இரண்டு நாட்களின் பகுதிகளும் இருந்தது. யூதர்களின் கணக்குப்படி இது மூன்று நாட்களாகும். ⁴⁹NIV போன்ற சில மொழி பெயர்ப்புகளில் “Hades” என்ற வார்த்தை “கல்லறை” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் சங்கீதத்தின் எபிரெய வசனபகுதியில் சங்கீதம் 16ல் கல்லறையைக் குறிக்கும் “Sheol” என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறாக அவர்கள், கிறிஸ்துவின் சரீரம் கல்லறையில் இருக்காது, அவரது சரீரம் அழியாது என்று மட்டுமே தாவீது கூறியிருப்பதாக எண்ணினார். பேதுரு அப். 2ல் உண்மையில் கூறியிருப்பதை நான் தெரிவு செய்கிறேன். பேதுரு “Hades” என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார். ⁵⁰வேதாகமத்தில் ஒரு சிலர் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டுள்ளனர், ஆனால் கல்லறை மற்றும் பாதாளத்தில் இருந்து அவர்கள் “தப்பியது” தற்காலிகமானதே, ஏனெனில் அவர்கள் அனைவரும் மறுபடியும் மரித்தனர். இவ்விதமாய் அவர்கள் சரீரங்கள் கல்லறையிலும், ஆத்துமாக்கள் பாதாளத்திலும் மறுபடியும் சிறை

வைக்கப்பட்டன. இயேசு ஒருவரே மறுபடியும் மரியாமலிருக்கும்படி உயிர்த்தவர்.

⁵¹இந்த உலகத்தைப் பொறுத்தமட்டில், இயேசு அவர்களுக்கு விசாரணைகளையும் உபத்திரவங்களையும் வாக்குத்தத்தம் செய்திருந்தார் (யோவா. 15:18-21). இயேசு முன்னுரைத்திருந்த உபத்திரவம் விரைவில் துவங்கவிருந்தது (அப். 4:1-3). அதன் விளைவாகப் பேதுருவின் உரையைக் கேட்டவர்களின் முன்பாக நின்றிருந்தவர்களில் ஒருவரைத் தவிர மற்ற அனைவரும் தங்கள் விசுவாசத்திற்காக கொலை செய்யப்பட்ட போகின்ற வர்களாய் இருந்தனர். (ஆதிப் பாரம்பரியத்தின்படி, பத்மு தீவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்ட அப்போஸ்தலர் யோவாணைத் தவிர மற்ற அப்போஸ்தலர்கள் அனைவரும் வேத சாட்சிகளாக மரித்தனர்.) ⁵²இதற்குமுன் இயேசு தமது விரோதிகளிடம் பேசுகையில் இந்த வார்த்தையை பயன்படுத்தினார் (மத். 22:43). இது ஆதிகிறிஸ்தவ எழுத்தாளர்களுக்கு மிகவும் விருப்பமானதாகும் (1 கொரி. 15:25; எபே. 1:20, 22; எபி. 1:13; 5:6-10). ⁵³கிரேக்க வசனப்பகுதியில் “கர்த்தர்” என்று வரும் இரு இடங்களிலும் *kurios* என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சங். 110:1ல் முதலாவது “யொகோவா” அல்லது “யாவே” என்ற வார்த்தையும், பிறகு “அதோனாயி” (“கர்த்தர்”) என்ற வார்த்தையும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கிரேக்க மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து பேதுரு மேற்கோள் காட்டியிருந்ததாலும், KJV மொழிபெயர்ப்பாளர்கள், பரிசுத்த ஆவியானவர் தமது சிந்தையில் இரு வித்தியாசமான வார்த்தைகளைக் கொண்டிருந்தார் என்பது சரியானதே என்று எண்ணினர். ⁵⁴“தாவீதின் சிங்காசனம்” என்ற வார்த்தையோ, அல்லது அதற்கு இணையான வேறு வார்த்தையோ புதிய ஏற்பாட்டில் மறுபடியும் வேறெங்கும் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இந்த இடத்திலிருந்து இதற்குப் பிறகு நாம் தேவன்/இயேசுவின் சிங்காசனம் என்று மட்டுமே படிக்க முடிகிறது. ⁵⁵ஆயிரமாண்டு ஆட்சிக் கொள்கைக்காரர்கள், கிறிஸ்து மறுபடியும் இந்த பூமிக்கு வந்து, எருசலேமில் ஒரு இராஜ்யத்தை நிலைநாட்டி, ஒரு அரியணையில் “தாவீது அரியணை” என்று அதை அவர்கள் அழைக்கின்றனர்) ஆயிரம் ஆண்டுகள் வீற்றிருப்பார் என்று போதிக்கின்றனர். அவர்கள், இயேசு ஏற்கனவே இராஜ்யத்தை நிலைநாட்டி விட்டதையும், அவர் ஏற்கனவே தாவீதின் அரியணையில் வீற்றிருந்து அரசாளுவதையும், அவரது அரசாட்சி இப்பூமியின் மீது அல்ல ஆனால் பரலோகத்தில் உள்ளது என்பதையும் புரிந்துகொள்ளத் தவறுகின்றனர். ⁵⁶“தேவன் ... கிறிஸ்துவுமாக்கினார்” என்ற வார்த்தைகள், தமது உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பு இயேசு, மேசியாவாக இல்லாதிருந்தார் என்று பொருள்படாது. இயேசு தமது உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பே தாம் மேசியா என்பதை ஒப்புக் கொண்டுள்ளார் (மாற். 14:61-62). “தேவன் ... கிறிஸ்துவுமாக்கினார்” என்ற வார்த்தைகள் மூலம் பேதுரு, மரித்தோரி லிருந்து அவரை உயிர்த்தெழுப்பியதனால் (ரோமர் 1:5), மனிதகுலம் முழுமைக்கும் அவரே மேசியா என்பதை அறியச் செய்தார்.

அர்ப்போஸ்தலருடைய நடபாடிகள் நூலில் மனமாற்றத்தின் எடுத்துக்காட்டுகள்

பிரசங்கித்தல்	விகவாசித்தல்	மனந்திரும்புதல்	அறிக்கையிடுதல்	ஞானஸ்நானம் பெறுதல்	இரட்சிக்கப்படுதல்
யூதர்கள் அப்த. 2	“அவர்கள் இருதயத்திலே குத்தப்பட்டவர்களாகி” (வ. 37)	“மனந்திரும்பி” (வ. 38)	“இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே” (வ. 38)	“ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்” (வ. 38); “ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்” (வ. 41)	“பாவ மன்னிப்புக்கென்று” (வ. 38)
சமாரியர்கள் அப்த. 8	“அவர்கள் விகவாசித்தபோது” (வ. 12)			“அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்” (வ. 12)	
எத்தியோப்பிய மந்திரி அப்த. 8	“நீர் விகவாசித்தால்” (வ. 37)		“இயேசு கிறிஸ்துவை தேவனுடைய குமாரனென்று விகவாசிக்கிறேன்” (வ. 37)	“ஞானஸ்நானம் பெறுவதற்கு” (வ. 36); “பிஸிப்பு அலனுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தான்” (வ. 38)	“சந்தோஷத்தோடே தன் வழியே போனான்” (வ. 39)
சவுல் அப்த. 9; 22; 26		உபவாசம் இருத்தல் மற்றும் ஜெபம் செய்தல் (9:9, 11)	“ஆண்டவரே” (9:5)	“ஞானஸ்நானம் பெற்றான்” (9:18); “ஞானஸ்நானம் பெற்று” (22:16)	“உன் பாவங்கள் போகக் கழுவுப்படு” (22:16)

அப்போஸ்தலருடைய நடப்புகள் நூலில் மனமாற்றத்தின் எடுத்துக்காட்டுகள்

பிரசங்கித்தல்	விகவாசித்தல்	மனந்திரும்புதல்	அறிக்கையீடுதல்	ஞானஸ்நானம் பெறுதல்	இரட்சிக்கப்படுதல்
கொர்நேலியு அட. 10; 11	“அவரை விகவாசிக்கிறவன்” (10:43)	“ஜீவனுக்கேதுவான மனந்திருப்பதில்” (11:18)		“ஞானஸ்நானம் பெற” (10:47); “ஞானஸ்நானம் கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டான்” (10:48)	“பாவமன்னிப்பு” (10:43)
லீதியாள் அட. 16				“ஞானஸ்நானம் பெற்ற” (வ. 15)	
சிறைச்சாலைக்காரன் அட. 16	“கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை விகவாசி” (வ. 31); “விகவாசமுள்ளவனாகி” (வ. 34)	“அவர்களுடைய காயங்களை சுழுவினான்” (வ. 33)		“ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்” (வ. 33)	“இரட்சிக்கப்படுவீர்கள்” (வ. 31); “மன மகிழ்ச்சியாய் இருந்தான்” (வ. 34)
கொரிந்தியர்கள் அட. 18	“விகவாசித்து” (வ. 8)			“ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள்” (வ. 8)	